

Procés independentista català (Font Wikipèdia)

El **procés independentista català** és el conjunt d'esdeveniments i transformacions envers el [dret d'autodeterminació](#) i la [independència](#) de [Catalunya](#)^[1] que han marcat el debat social i polític català com a mínim d'ençà del juny de 2010 i fins avui.

L'origen d'aquest procés cal cercar-lo en l'augment del pes del [moviment independentista català](#) des de les consultes populars iniciades a [Arenys de Munt](#) el 2009 i sobretot arran de la manifestació sobiranista de l'any 2010 que es realitzà com a resposta a la sentència del [Tribunal Constitucional d'Espanya](#), en la qual aquest òrgan no judicial decidí retallar l'estatut que havia aprovat en referèndum el 2006 la ciutadania de Catalunya. Posteriorment, el procés ha estat propulsat a través de sis grans mobilitzacions independentistes que s'han succeït els anys 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 i 2017, les sis fetes coincidint amb la [Diada Nacional de Catalunya](#), les quals han posat la independència de Catalunya en el centre del debat sociopolític i, a més, han fet canviar el mapa electoral.

Després de la manifestació multitudinària de 2012 es van convocar [eleccions](#). En aquests comicis, els partidaris de celebrar un referèndum sobre la independència van assolir la majoria parlamentària. En conseqüència, el Parlament va aprovar la [Declaració de sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya](#) i es va formar un govern pro-referèndum. El nou govern va decidir convocar aquest referèndum el [9 de novembre de 2014](#), però no es pogué celebrar com a tal per la no acceptació d'aquest per part del [Congrés dels Diputats espanyol](#), motiu pel fou substituït per una consulta popular. Aquesta consulta, tanmateix, també fou impugnada pel [Govern d'Espanya](#) i suspesa pel Tribunal Constitucional espanyol, per la qual cosa el [Govern de Catalunya](#), la va substituir per un [procés participatiu](#) que incloïa una consulta amb la mateixa pregunta i que es va dur a terme el mateix dia. Tot i les pressions dels governants i les institucions espanyoles, més de 2 milions de ciutadans de Catalunya van anar a votar. Els vots partidaris de la independència van guanyar per majoria.

Davant la negativa dels polítics i les institucions espanyoles a acceptar els resultats de la consulta, es van convocar unes noves [eleccions al Parlament de Catalunya](#). Les forces partidàries de la independència van plantejar aquests comicis com a plebiscitaris, és a dir, substitutius del referèndum que no s'havia pogut celebrar. Malgrat que no van assolir la majoria de vots, sí van aconseguir la majoria parlamentària, amb la qual van aprovar al parlament la [Declaració d'inici del procés d'independència de Catalunya](#) i es va formar un govern independentista. Posteriorment, el Parlament de Catalunya va aprovar la [Llei del referèndum d'autodeterminació de Catalunya](#) i la [Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República](#) el setembre del 2017 per tal de garantir la seguretat jurídica, la successió ordenada de les administracions i la continuïtat dels serveis públics en cas d'independència.

Des d'alguns sectors, s'anomena processisme a la ideologia política que està a favor del procés independentista català. Moltes vegades es fa servir el terme en sentit pejoratiu per designar aquelles persones o actituds que suposadament

estan només a favor del procés sense estar necessàriament a favor de la independència.^[2]

Contingut

- [12003](#)
  - [1.1 Zapatero dóna suport a l'Estatut](#)
  - [1.2 Pacte del Tinell](#)
- [22005](#)
  - [2.1 Proposta de reforma de l'Estatut \(setembre-desembre\)](#)
- [32006](#)
  - [3.1 El pacte Mas-Zapatero, la primera retallada de l'Estatut \(gener\)](#)
  - [3.2 Manifestació: «Som una nació i tenim el dret de decidir» \(febrer\)](#)
  - [3.3 Ratificació de l'estatut modificat i referèndum \(març-juny\)](#)
- [42007](#)
- [52008](#)
- [62009](#)
  - [6.1 Manifestació a Brussel·les a favor de la independència](#)
  - [6.2 Consultes municipals \(setembre\)](#)
- [72010](#)
  - [7.1 L'Estatut retallat per segon cop \(juny\)](#)
  - [7.2 Manifestació «Som una nació. Nosaltres decidim» \(juliol\)](#)
- [82011](#)
  - [8.1 Celebració de la Conferència Nacional per l'Estat Propi](#)
  - [8.2 Manifestació: «Pel nostre futur: independència»](#)
  - [8.3 Creació de l'Associació de Municipis per la Independència](#)
- [92012](#)
  - [9.1 El pacte fiscal \(juliol\)](#)
  - [9.2 Els «territoris catalans lliures» \(setembre\)](#)
  - [9.3 Manifestació «Catalunya, nou estat d'Europa» \(setembre\)](#)
  - [9.4 Resolució del Parlament de Catalunya \(setembre\)](#)
  - [9.5 Eleccions anticipades \(novembre\)](#)
  - [9.6 Pacte de governabilitat \(desembre\)](#)
- [102013](#)
  - [10.1 Declaració de Sobirania \(gener\)](#)

- [10.2 Consell Assessor per a la Transició Nacional \(abril\)](#)
- [10.3 Pacte Nacional pel Dret a Decidir \(juny\)](#)
- [10.4 Via Catalana cap a la Independència \(setembre\)](#)
- [10.5 Anunci de la consulta \(desembre\)](#)
- [11 2014](#)
  - [11.1 Demanda d'un referèndum al Congrés dels Diputats d'Espanya \(gener-abril\)](#)
  - [11.2 Eleccions al Parlament Europeu \(maig\)](#)
  - [11.3 Via Catalana \(setembre\)](#)
  - [11.4 Llei, consulta i procés de participació \(setembre-octubre\)](#)
- [12 2015](#)
  - [12.1 Full de ruta unitari del procés sobiranista català \(març\)](#)
  - [12.2 Eleccions locals \(maig\)](#)
  - [12.3 Via Lliure a la República Catalana \(setembre\)](#)
  - [12.4 Eleccions al Parlament de Catalunya \(setembre\)](#)
  - [12.5 Declaració d'inici del procés d'independència \(novembre\)](#)
  - [12.6 El Govern d'Espanya intervé les finances del Govern de Catalunya \(novembre\)](#)
  - [12.7 Primera sessió d'investidura \(novembre\)](#)
- [13 2016](#)
  - [13.1 Constitució del Govern de Catalunya \(gener\)](#)
  - [13.2 El Tribunal Constitucional d'Espanya suspèn el Departament d'Afers Exteriors \(febrer\)](#)
  - [13.3 Es destapa l'Operació Catalunya \(juliol\)](#)
  - [13.4 El Parlament de Catalunya aprova les conclusions de la comissió d'estudi del procés constituent \(juliol\)](#)
  - [13.5 A punt \(setembre\)](#)
  - [13.6 Anunci de la celebració d'un referèndum sobre la independència \(setembre\)](#)
  - [13.7 El Parlament insta al Govern a convocar un referèndum i a preparar les estructures d'estat \(octubre\)](#)
  - [13.8 Constitució del Pacte Nacional pel Referèndum \(desembre\)](#)
- [14 2017](#)
  - [14.1 Presentació del referèndum sobre la independència al Parlament Europeu \(gener\)](#)
  - [14.2 El Tribunal Constitucional d'Espanya anul·la la resolució del referèndum sobre la independència \(febrer\)](#)

- [14.3Es constitueix el grup de debat sobre Catalunya i el procés independentista al Parlament del Regne Unit \(març\)](#)
- [14.4La Guàrdia Civil interroga a diferents impulsors del referèndum \(juliol\)](#)
- [14.5Es fa públic el Manifest de Les \(agost\)](#)
- [14.6Es presenta la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República \(agost\)](#)
- [14.7El Govern fa públic un informe que legitima el referèndum sobre la independència \(agost\)](#)
- [14.8El Nobel de la Pau Ahmed Galai llegeix el manifest «Deixin votar els catalans» des del Palau de la Generalitat \(setembre\)](#)
- [14.9Electes i militants del PSC, ICV i el PSUC donen suport al referèndum \(setembre\)](#)
- [14.10El Parlament aprova la Llei del referèndum d'autodeterminació vinculant sobre la independència \(setembre\)](#)
- [14.11El Parlament aprova la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República \(setembre\)](#)
- [14.12La Diada del Sí \(setembre\)](#)
- [14.13La campanya del referèndum \(setembre\)](#)
- [14.14Els fets del 20-S \(setembre\)](#)
- [14.15Celebració del referèndum sobre la independència \(octubre\)](#)
- [14.16Vaga general \(octubre\)](#)
- [14.17Suspensió de la Declaració d'Independència \(octubre\)](#)
- [14.18Empresonament de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart \(octubre\)](#)
- [14.19Intent de convocatòria d'eleccions autonòmiques per evitar l'aplicació de l'article 155 \(octubre\)](#)
- [14.20Declaració d'Independència \(octubre\)](#)
- [14.21Aplicació de l'article 155 i la Generalitat intervinguda \(octubre\)](#)
- [14.22Exili del President de la Generalitat i part del Govern \(octubre\)](#)
- [14.23Empresonament del Govern Legítim de la Generalitat de Catalunya \(novembre\)](#)
- [14.24Vaga General del 8-N \(novembre\)](#)
- [14.25Manifestació per la Llibertat dels Presos Polítics \(novembre\)](#)
- [14.26Alliberament de part dels Presos Polítics \(desembre\)](#)
- [14.27Eleccions al Parlament de Catalunya \(desembre\)](#)
- [152018](#)

- [15.1 Formació del nou Parlament de Catalunya \(gener\)^{\[cal citació\]}](#)
- [15.2 Investidura ajornada de Carles Puigdemont \(gener\)^{\[cal citació\]}](#)
- [15.3 Protesta per la visita de Felip VI a Barcelona \(febrer\)](#)
- [15.4 Pas al costat provisional de Carles Puigdemont \(març\)](#)
- [15.5 Formació del Consell de la República \(març\)](#)
- [15.6 Investidura fallida de Jordi Turull \(març\)](#)
- [15.7 Nous presos polítics \(març\)](#)
- [15.8 Detenció i empresonament del president Puigdemont a Alemanya \(març\)](#)
- [15.9 Alemanya deixa en llibertat el president Puigdemont \(abril\)](#)
- [15.10 Quim Torra, 131è president de la Generalitat de Catalunya \(maig\)](#)
- [15.11 La recuperació de la Generalitat i l'aixecament del 155 \(maig\)](#)
- [15.12 La caiguda del Govern de Rajoy i la restauració de les relacions entre Catalunya i el Govern d'Espanya \(juny\)](#)
- [15.13 Segona retirada de l'euroordre de detenció dels exiliats \(juliol\)](#)
- [16 Posicionaments](#)
  - [16.1 Posició dels partits polítics parlamentaris catalans](#)
  - [16.2 Posició dels partits polítics parlamentaris d'Espanya](#)
  - [16.3 Posició dels grups parlamentaris europeus \(Parlament Europeu\)](#)
  - [16.4 Posició de les organitzacions internacionals](#)
  - [16.5 Posició de governs i parlaments internacionals](#)
  - [16.6 Presidents, ministres, consellers, parlaments i portaveus regionals \(per ordre de regió més poblada\)](#)
- [17 Suport popular](#)
  - [17.1 Baròmetre d'Opinió Política](#)
  - [17.2 Mitjans de comunicació](#)
  - [17.3 Mitjans de comunicació estrangers](#)
- [18 Referències](#)

2003 **Zapatero dóna suport a l'Estatut**^[modifica]

Al [Palau Sant Jordi](#) de Barcelona davant prop de 20.000 persones, que van assistir 13 de novembre de 2003 al míting central de campanya del [PSC](#), [José Luis Rodríguez Zapatero](#) va prometre solemnement donar suport a la reforma de l'Estatut que aprovés el Parlament català amb la frase «Apoyaré el Estatuto que apruebe el Parlamento de Catalunya».^[3] Zapatero també va afirmar que

només [Pasqual Maragall](#) asseguraria el canvi i que assumia les principals reivindicacions del PSC.^[4]

Pacte del Tinell

A les [eleccions al Parlament de Catalunya de 2003](#) del 16 de novembre, el candidat de [Convergència i Unió](#), [Artur Mas](#), va aconseguir el màxim nombre d'escons per a la seva formació, tot i que no va obtenir la majoria necessària per formar govern. Per contra, es va produir un acord, anomenat [Pacte del Tinell](#), per formar un Govern Catalanista i d'Esquerres entre el [Partit dels Socialistes de Catalunya-Ciutadans pel Canvi](#) (PSC-CpC), [Esquerra Republicana de Catalunya](#) (ERC) i [Iniciativa per Catalunya Verds-Esquerra Unida i Alternativa](#) (ICV-EUiA),^[5] i que acabava amb vint-i-tres anys de poder de CiU a la Generalitat. Un dels compromisos que tenia aquest pacte era la reforma de l'Estatut.^[6]

2005

Proposta de reforma de l'Estatut (setembre-desembre)

El 30 de setembre del 2005, es va sotmetre a votació al Ple del Parlament de Catalunya un text de proposta de reforma de l'Estatut d'Autonomia.

En compliment de l'Estatut del 1979, la proposta requeria una majoria qualificada, de dues tercers parts del Parlament, per tal de prosperar. El text va recollir finalment 120 vots favorables (89% del parlament), corresponents als parlamentaris dels grups que l'havien acordat: [CiU](#), [PSC](#), [ERC](#) i [ICV-EUiA](#); i 15 vots en contra (11% del parlament), els del grup parlamentari del [PPC](#).^[7]

La proposta de reforma de l'Estatut aprovada al Parlament de Catalunya va ésser presentada al [Congrés dels Diputats d'Espanya](#) el [2 de novembre de 2005](#), per tres [ponents](#) del [Parlament de Catalunya](#). Els ponents, [Artur Mas](#) ([CiU](#)), [Manuela de Madre](#) ([PSC](#)) i [Josep-Lluís Carod-Rovira](#) ([ERC](#)), van explicar per què consideraven necessària la reforma de l'aleshores vigent [Estatut d'Autonomia de Catalunya](#), aprovat l'any [1979](#) en plena [transició democràtica espanyola](#). També van explicar per què [Catalunya](#) és una [nació](#), i els canvis que havia sofert la societat en aquells 26 anys.

Fet aquest pas, es constituí una Comissió Mixta Estat-Generalitat per negociar el contingut del nou Estatut. En el marc d'aquesta comissió, el govern espanyol, integrat pel [PSOE](#), presentà una proposta de redactat alternatiu de la llei, que en modificava la majoria d'articles. Les principals argumentacions del govern espanyol van ésser en la línia de garantir la constitucionalitat de l'Estatut. Alguns exemples de punts que el govern espanyol considerà que havia de modificar en aquest sentit, van ésser la definició de Catalunya com a "nació" dins l'articulat del text, i els articles referents al finançament.

2006

El pacte Mas-Zapatero, la primera retallada de l'Estatut (gener)^[modifica]

El [21 de gener](#) de [2006](#) es produí una reunió a la Moncloa entre el líder de [CiU Artur Mas](#) i el president del govern espanyol [José Luis Rodríguez Zapatero](#), on van arribar a un acord (conegut com el *pacte Mas-Zapatero*) sobre el redactat final de l'estatut que modificava notablement l'aprovat al [Parlament de Catalunya](#) i el feia bastant més semblant al del 1979. Després d'una llarga i complexa negociació d'esmenes entre els partits amb representació al [Congrés dels Diputats d'Espanya](#), se'n van retocar més del 50% dels articles.

Manifestació: «Som una nació i tenim el dret de decidir» (febrer)[\[modifica\]](#)

La manifestació va ser convocada a [Barcelona](#) el [18 de febrer](#) del [2006](#) per la [Plataforma pel Dret de Decidir](#) (PDD) després que el líder de [Convergència i Unió, Artur Mas](#), pactés amb [José Luís Rodríguez Zapatero](#), president del Govern d'Espanya, la retallada de l'Estatut aprovat pel Parlament de Catalunya el 30 de setembre de 2005. La manifestació va rebre el suport d'[Esquerra Republicana de Catalunya](#), mentre que la resta de partits van renunciar a participar-hi.

Ratificació de l'estatut modificat i referèndum (març-juny)

El [març](#) de [2006](#), la proposta d'Estatut va ésser aprovada a les Corts Generals d'Espanya amb els vots favorables de PSOE, CiU, [PNB](#), [IU](#), [ICV](#), [BNG](#) i [CC](#), els vots en contra de PP, ERC i [Eusko Alkartasuna](#) i les abstencions de la [Chunta Aragonesista](#) i [Nafarroa Bai](#). Al [maig](#) de [2006](#), la proposta d'Estatut va ésser aprovada al [Senat d'Espanya](#) amb els vots favorables de [PSOE](#), [CiU](#) i [IU](#), els vots en contra de [PP](#) i les abstencions d'[ERC](#), [EA](#) i el [PAR](#).

El text aprovat va recollir finalment 97 vots favorables (64% del Parlament), corresponents als parlamentaris dels grups que l'havien acordat: [CiU](#), [PSC](#) i [ICV-EUiA](#); i 38 vots en contra (36% del parlament), els del grup parlamentari del [PPC](#) i [ERC](#), per motius ben diferents. [ERC](#) va considerar insuficient l'Estatut després de les retallades per part de les Corts Generals d'Espanya.^[8]

L'Estatut del 1979 establia, finalment, la necessitat que la seva reforma fos ratificada en referèndum pels ciutadans de Catalunya. Aquest referèndum se celebrà el [18 de juny](#) del [2006](#).

CiU, PSC i ICV-EUiA varen demanar el Sí a la nova llei, mentre que ERC i PP varen demanar el No, per raons diferents: el PP, mantenint el seu rebuig a la proposta original per considerar-la inconstitucional; i ERC, en entendre que les modificacions al text introduïdes en el seu pas per les Corts espanyoles n'havien afectat aspectes fonamentals. El resultat del referèndum va ésser d'un 73,9% de vots a favor, un 20,76% de vots en contra, i un 5,34% de vots en blanc. Els vots nuls van ésser menys d'un 1%.

La Plataforma pel Dret de Decidir inicià la campanya de recollida de signatures anomenada *Decideixo decidir* amb l'objectiu de reclamar al Parlament Espanyol que la potestat de convocar referèndums fos traspassada a les institucions catalanes.

L'1 de desembre del 2007, la Plataforma pel Dret de Decidir convocà, de bell nou, una manifestació a les 5 de la vesprada amb el lema *Som una nació i diem prou! Tenim dret a decidir sobre les nostres infraestructures*.

El 4 de desembre del 2007 una representació de càrrecs electes de la plataforma [Decidim!](#) presenten davant del Parlament de Catalunya un manifest pel dret a decidir amb el nom *Decidim! Manifest de càrrecs electes locals pel dret a decidir*.

2008]

La Plataforma [Sobirania i Progrés](#), liderada per l'actor Joel Joan i l'economista Elisenda Paluzie, organitzà l'11 de setembre de 2008 una manifestació sota el lema *Som una nació, volem estat propi*.

2009

Manifestació a Brussel·les a favor de la independència

La plataforma [Deu Mil a Brussel·les](#) organitzà una manifestació a favor de la independència de Catalunya a Brussel·les amb el lema *We want a Catalan State*.

Consultes municipals (setembre)[[modifica](#)]

Articles principals: [Consultes sobre la independència de Catalunya](#) i [Consulta sobre la independència de Catalunya a Arenys de Munt](#)

Pancarta a favor de la [Consulta sobre la independència de Catalunya a Arenys de Munt](#).

Durant els anys 2009 i 2010 se celebraren [consultes sobre la independència de Catalunya](#) en diverses poblacions catalanes, de forma no vinculant, amb una àmplia majoria de vots favorables.^[9]

2010]

L'Estatut retallat per segon cop (juny)

El [28 de juny](#) de [2010](#), el [Tribunal Constitucional d'Espanya](#), davant el recurs d'inconstitucionalitat presentat per diputats del [Partit Popular](#), va dictar sentència,^[10] que va fer pública el [9 de juliol](#). Va deixar clara la "ineficàcia jurídica" del Preàmbul (en referència al terme [nació](#) per referir-se a Catalunya), tot i que el veredictes mantenia la definició de Catalunya com a nació, va declarar 14 articles inconstitucionals (1 totalment i 13 parcialment), i en va reinterpretar 27 més.

L'únic magistrat català, [Eugeni Gay i Montalvo](#), va presentar un vot particular on, tot i declarar-se d'acord amb la sentència, criticava per innecessària tota la part referent al preàmbul, i assenyalava la incongruència de declarar inconstitucionals diversos articles de l'Estatut que es trobaven amb una redacció idèntica en altres estatuts d'autonomia aprovats els anys previs i que havien estat votats favorablement pels mateixos diputats del [PP](#) que van presentar el recurs contra l'estatut català.

Manifestació «Som una nació. Nosaltres decidim» (juliol)

La capçalera de la [manifestació «Som una nació. Nosaltres decidim»](#) del 10 de juliol de 2010 a la confluència de [passeig de Gràcia](#) i carrer d'Aragó. La multitud de manifestants que ocupaven el pas per davant de la capçalera va fer que aquesta s'hagués de dissoldre uns metres més avall.^[11]

Va ésser una [demostració col·lectiva](#) en contra de la resolució del recurs d'inconstitucionalitat efectuat pel [Tribunal Constitucional espanyol](#) sobre el text de l'[Estatut de Catalunya](#),^{[12][13][14]} realitzada a [Barcelona](#) el [10 de juliol](#) del [2010](#) sota el lema «Som una nació. Nosaltres decidim»^{[15][16]} amb el suport de la majoria dels partits polítics representats al [Parlament de Catalunya](#) (excepte pel [PPC](#) i [C's](#)),^{[17][18][19]} així com dels [sindicats](#) i prop de 1.600 entitats.^{[20][21]}

La manifestació, la més multitudinària de la [història de Catalunya](#) fins aquella data, va aplegar entre 1,1 milions de persones segons la [Guàrdia Urbana](#) i 1,5 segons [Òmnium Cultural](#) i va ésser un clam per la [independència](#) i el [dret del poble de Catalunya a decidir el seu futur](#).^{[15][16][22]} El novembre d'aquell mateix any Convergència i Unió guanyaria les eleccions amb 62 diputats.^[10]

2011

El 7 de febrer de 2011 [Artur Mas](#) es va reunir amb [Jose Luís Rodríguez Zapatero](#) a [La Moncloa](#), tot i que poc després aquest anunciaria que no es

presentaria a la reelecció. El 10 d'abril d'aquell any es va celebrar la [consulta sobre la independència de Catalunya a Barcelona](#) i el 15 de maig va sorgir el moviment o revolta dels [indignats](#). Aquell any CiU pactaria els pressupostos de 2012 amb el Partit Popular de Catalunya, marcats per una forta restricció econòmica en diversos sectors públics, coneguda amb el nom de *retallades*. L'1 d'octubre de 2011 [Oriol Junqueras](#) seria elegit President d'[Esquerra Republicana de Catalunya](#). El [20 de novembre](#) es van celebrar [eleccions generals espanyoles](#), on el [Partit Popular](#) va recuperar la presidència de l'estat, amb [majoria absoluta](#), convertint a [Mariano Rajoy](#) en president del govern espanyol.

Celebració de la Conferència Nacional per l'Estat Propi[]

El 30 d'abril de 2011 es dugué a terme la [Conferència Nacional per l'Estat Propi](#), en la qual s'acordà engegar el procés de creació d'una organització popular, unitària, plural i democràtica, l'[Assemblea Nacional Catalana](#).

Manifestació: «Pel nostre futur: independència»[modifica](#)

El 9 de juliol de 2011 es dugué a terme una manifestació a Barcelona amb el lema «Pel nostre futur: independència».[\[23\]\[24\]](#)

Creació de l'Associació de Municipis per la Independència

Durant la tardor de 2011 es va crear l'[Associació de Municipis per la Independència](#) i el 14 de desembre es constituí formalment a [Vic](#).[\[10\]](#)

2012]

El pacte fiscal (juliol)

El 25 de juliol de 2012 el [Parlament de Catalunya](#) aprova el pacte fiscal amb el suport a la totalitat [CiU](#), [ICV-EUiA](#) i [ERC](#) i en gran part dels punts també del [PSC](#).[\[25\]](#) El 20 setembre 2012 Artur Mas, president de la Generalitat de Catalunya es va reunir amb Mariano Rajoy que va respondre que no hi havia marge per negociar el pacte fiscal. Artur Mas va assenyalar que Catalunya ha de fer una profunda reflexió i prendre decisions,[\[26\]](#) ja que el pacte fiscal es veia com l'última possibilitat d'entesa entre Catalunya i Espanya.

Els «territoris catalans lliures» (setembre)

Prop de 200 municipis catalans en sessió plenària durant el 2012 i 2013 aprovaren declarar-se [Territori Català Lliure](#) declarant que la «legislació i els reglaments d'abast espanyol hi regeixen les lleis d'abast espanyol, a l'espera que el Govern i Parlament de Catalunya dictin les noves lleis catalanes».[\[27\]](#)

Manifestació «Catalunya, nou estat d'Europa» (setembre)]

Manifestants en la [Manifestació «Catalunya, nou estat d'Europa»](#).

L'11 de setembre de 2012 se celebrà una important manifestació a Barcelona sota el lema «Catalunya, nou estat d'Europa», que reuní entre 1 i 1,5 milions de persones a favor de la independència de Catalunya. La manifestació sovint és reconeguda com un punt d'inflexió en el procés i un catalitzador dels esdeveniments que es produïrien en els següents anys.

Resolució del Parlament de Catalunya (setembre)

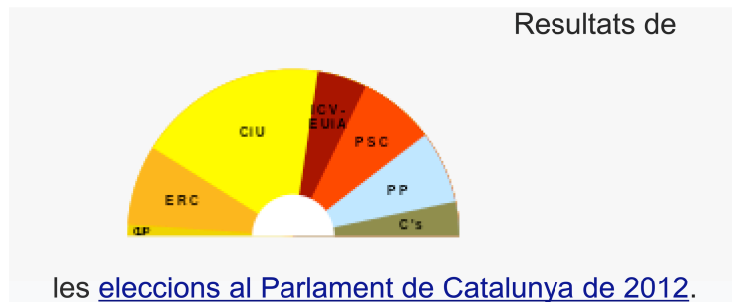
El [Parlament de Catalunya](#) aprovà el 27 de setembre de 2012 una resolució que instava al govern a convocar una consulta després de les [eleccions al Parlament de Catalunya de 2012](#):

« El [Parlament de Catalunya](#) constata la necessitat que el poble de Catalunya pugui determinar lliurement i democràtica el seu futur col·lectiu i insta el [govern](#) fer una consulta prioritàriament dins la propera legislatura.^[28] »

La resolució fou votada després del debat de política general amb el resultat de 84 vots a favor, 21 en contra i 25 abstencions.^[29] El [President de la Generalitat de Catalunya](#), [Artur Mas](#), declarà en el discurs davant del Parlament que havia arribat l'hora que el poble de Catalunya exerceixi el [dret d'autodeterminació](#).^[30]

2012 Eleccions anticipades (novembre)

El 25 de novembre del 2012 se celebraren [eleccions al Parlament de Catalunya](#), que va guanyar [Convergència i Unió](#) tot i amb una forta caiguda de vots que li representà perdre 12 diputats. D'altra banda Esquerra Republicana aconseguí 21 diputats, 11 més dels que tenia el 2010, convertint-se en segona força. Les eleccions suposaren també que [Solidaritat Catalana per la Independència](#) perdés la seva representació en favor de la [Candidatura d'Unitat Popular](#), amb 3 escons.

Pacte de governabilitat (desembre

El [President de la Generalitat de Catalunya Artur Mas](#) i el [Cap de l'oposició Oriol Junqueras](#), signant el pacte de governabilitat 2012 – 2016, anomenat [Pacte per la Llibertat](#), el 19 de desembre del 2012.^[31]

El 18 de desembre de 2012, després de les [Eleccions al Parlament de Catalunya](#) de 2012, els líders dels dos partits més votats [Artur Mas](#) per part de [Convergència i Unió](#) i [Oriol Junqueras](#) per part d'[Esquerra Republicana de Catalunya](#) ratificaren un acord de governabilitat conegut com a [Pacte per la Llibertat](#).^{[31][32][33]} L'acord permeté que Artur Mas fos investit [President de la Generalitat de Catalunya](#) per segon cop.^[34]

2013 Declaració de Sobirania (gener

El 23 de gener de 2013 el [Parlament de Catalunya](#) va aprovar per 85 vots a favor, 41 en contra, 2 abstencions i 5 no votaren la **Declaració de Sobirania i del dret a decidir del poble de Catalunya**,^{[35][36][37][38]} on afirma que:

« D'acord amb la voluntat majoritària »

expressada democràticament pel poble de Catalunya, el Parlament de Catalunya acorda iniciar el procés per a fer efectiu l'exercici del dret a decidir per tal que els ciutadans i les ciutadanes de Catalunya puguin decidir llur futur polític col·lectiu, d'acord amb els principis següents: sobirania, legitimitat democràtica, transparència, diàleg, cohesió social, europeisme, legalitat, paper principal del Parlament de Catalunya i participació.^{[39][40]}

Els partits [Convergència i Unió](#) (50 SÍ), [Esquerra Republicana de Catalunya](#) (21 SÍ), [Iniciativa per Catalunya Verds - Esquerra Unida i Alternativa](#) (13 SÍ) donaren suport en bloc a la declaració de sobirania. En canvi, el [Partit Popular de Catalunya](#) (19 NO) i [Ciutadans - Partit de la Ciutadania](#) (9 NO) s'oposaren en bloc a la proposta. Finalment, la [Candidatura d'Unitat Popular - Alternativa d'Esquerrres](#) donà un «sí crític» amb 1 vot a favor i 2 abstencions per expressar 'les renúncies' amb què comença el procés. Cinc dels vint diputats del [Partit dels Socialistes de Catalunya](#), els diputats [Joan Ignasi Elena](#), [Rocío Martínez-Sampere](#), [Marina Geli](#), [Àngel Ros](#) i [Núria Ventura](#), malgrat ésser presents a l'hemicicle no votaren a la votació per fer palès la pluralitat de les bases referent aquesta qüestió.^[39] L'endemà, la direcció del PSC decidí sancionar però no expulsar els cinc parlamentaris que van trencar la disciplina de vot.^[41]

Posteriorment, les principals institucions públiques catalanes restants s'hi van sumar a la Declaració de Sobirania feta des del [Parlament](#). Així, entre altres consistoris, l'[Ajuntament de Barcelona](#) també la va aprovar en ple l'**1 de febrer**, amb 20 vots a favor ([CiU](#), [ERC](#), [ICV-EUiA](#)), 16 en contra ([PP](#) i [PSC](#)) i una abstenció (Jordi Martí, líder municipal del PSC).^[42] A les diputacions, la [Diputació de Barcelona](#) també la va aprovar per majoria absoluta, amb els vots a favor de [CiU](#), [ERC](#) i [ICV-EUiA](#), i en contra del [PP](#) i [PSC](#).^[43] Així mateix, la [Diputació de Lleida](#) la va aprovar igualment amb majoria absoluta amb el suport de [CiU](#), [CDA](#) i [ERC](#), l'abstenció del [PSC](#) i els únics vots en contra dels representants del [PP](#).^{[44][45]}

El 8 de maig de 2013 el [Tribunal Constitucional d'Espanya](#) va suspendre cautelarment aquesta declaració.^{[46][47]} El 25 de març de 2014 el mateix tribunal va sentenciar que mantenia suspès l'apartat del *principi de sobirania* («el poble de Catalunya té, per raons de legitimitat democràtica, caràcter de subjecte polític i jurídic sobirà») i que la resta de la Declaració era vàlida.

La Declaració de Sobirania instava al diàleg amb l'estat espanyol, les institucions europees i el conjunt de la comunitat internacional. Mariano Rajoy en resposta a una carta d'Artur Mas supedità aquest «diàleg» al marc jurídic espanyol.^[48]

Consell Assessor per a la Transició Nacional (abril)

Sessió constitutiva del Consell Assessor per a la Transició Nacional.

L'11 d'abril se celebrà la reunió constitutiva del [Consell Assessor per a la Transició Nacional](#), que té l'objectiu d'assessorar la Generalitat en el procés de transició nacional de Catalunya i assoliment de la consulta. Aquest òrgan elaborarà un total de 18 informes amb informació sobre els diferents aspectes del procés de transició cap a un estat independent. En el seu primer informe recomanà una pregunta clara i neutra, que es pogués respondre amb un «sí» o «no», i assenyala les diferents vies a seguir per avançar en el procés de transició nacional.^[49]

Pacte Nacional pel Dret a Decidir (juny)

El 26 de juny va tenir lloc al Parlament de Catalunya la reunió constitutiva del [Pacte Nacional pel Dret a Decidir](#) a favor del procés de l'exercici del [dret a decidir](#) i de la celebració d'una consulta sobre el futur polític de Catalunya format per la [societat civil](#), les [institucions](#) més representatives del país, el món local i les forces polítiques.^[50]

Davant d'una eventual negativa del [govern espanyol](#) a l'aprovació d'una consulta legal sobre la independència de Catalunya o a l'impediment absolut d'una consulta mitjançant la llei catalana per part de les institucions espanyoles, el president [Artur Mas](#) declarà el 5 de setembre de 2013 que caldria convocar unes eleccions en clau plebiscitària. Unes eleccions que correspondrien celebrar-se a tot tardar el 2016, ja que és el darrer any de legislatura.

Via Catalana cap a la Independència (setembre)

La Via Catalana cap a la Independència, va ésser una [cadena humana](#) d'uns 400 quilòmetres a [Catalunya](#) proposada per l'[Assemblea Nacional Catalana](#) (ANC) per l'[Onze de Setembre](#) de [2013](#) amb l'objectiu de reivindicar la [independència de Catalunya](#).^[51] Va seguir el traçat de l'antiga [Via Augusta](#), des del [Pertús](#) (Vallespir) fins a [Alcanar](#) (Montsià). Segons [Carme Forcadell](#), presidenta de l'ANC, va ésser «un símbol, el símbol de la unitat del poble català per assolir la sobirania nacional».^[52]

En total, 1.600.000 manifestants van participar en la Via Catalana, 500.000 dels quals van ocupar els carrers de la ciutat de Barcelona, segons el [Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya](#).^{[53][54]}

La cadena humana va començar a les 17:14 hores del dimecres 11 de setembre amb un repicament de campanes, i després hi va haver un acte polític simultàniament en diverses localitats catalanes fins a les 18.00 h, quan es va cantar [*Els Segadors*](#).^[55] En total, l'organització va mobilitzar 1.500 autocars i fins a 30.000 voluntaris.^[56] Van contractar més de vint mitjans aeris per documentar l'acte i més de 800 fotògrafs voluntaris van immortalitzar l'acte.^[51] Es van vendre més de 500.000 samarretes oficials de l'ANC per la via.^[57]

Anunci de la consulta (desembre)

La data i pregunta de la consulta van ésser anunciades pel [President de la Generalitat de Catalunya Artur Mas](#) el 12 de desembre de 2013 a les dues del migdia, en una compareixença al [Palau de la Generalitat](#) conjunta amb els líders dels partits que li donaven suport, [Jordi Turull](#) (CDC), [Joana Ortega](#) (UDC), [Ramon Espadaler](#) (UDC), [Oriol Junqueras](#) (ERC), [Marta Rovira](#) (ERC), [Joan Herrera](#) (ICV), [Joan Mena](#) (EUiA) i [David Fernández](#) (CUP). També es va decidir reclamar al [Congrés dels Diputats d'Espanya](#) el traspàs de la competència per convocar un «referèndum consultiu».^{[58][59]}

2014

Demanda d'un referèndum al Congrés dels Diputats d'Espanya (gener abril)

El president [Artur Mas](#) i el líder d'[ERC Oriol Junqueras](#) signen el 19 de desembre de 2012 un *Acord per a la transició nacional* (o *Pacte per la Llibertat*) pel qual es comprometen a convocar una consulta perquè el «poble de Catalunya» pugui decidir si vol constituir-se en un «nou Estat a Europa».

El president [Artur Mas](#) anuncia a l'octubre de 2014 la celebració d'un *procés participatiu* pel 9-N. Darrere apareixen [Oriol Junqueras](#) (centre), líder d'[ERC](#), i [Joan Herrera](#) (dreta), líder d'[ICV-EUiA](#).

Reunió dels alcaldes de Catalunya el 4 d'octubre de 2014 en el Palau de la Generalitat amb el *president* [Artur Mas](#) per recolzar la *consulta del 9-N* suspesa cinc dies abans pel [Tribunal Constitucional](#).

Municipis adherits a la plataforma [Associació de Municipis per la Independència](#).

El dijous [16 de gener](#) es va votar al [Parlament de Catalunya](#) una petició al [Congrés dels Diputats d'Espanya](#) perquè la [Generalitat de Catalunya](#) pugui celebrar el referèndum sobre la independència. La votació va quedar aprovada amb els vots a favor de [CiU](#), [ERC](#) i [ICV-EUiA](#), que sumen 84 diputats, així com els diputats del [PSC](#) [Joan Ignasi Elena](#), [Núria Ventura](#) i [Marina Geli](#),^[60] que fa un total de 87 vots a favor. La [CUP](#), amb 3 diputats, es va abstenir tot i estar a favor de realitzar el referèndum, per considerar que no s'ha de demanar permís al Govern d'Espanya per realitzar-lo.^[61] Els vots en contra van ésser els del [PPC](#), [C's](#) i la resta dels membres del [PSC](#), que sumaven un total de 47. Fins a l'últim moment no estava gens clar el vot del [PSC](#); tot i que el consell nacional del partit havia decidit votar en contra, 5 dels 20 diputats pensaven a trencar la disciplina de vot, com havien fet amb la declaració de sobirania, i es plantejaven votar a favor de la petició: a més a més dels tres que finalment ho van fer, [Àngel Ros](#) i [Rocío Martínez-Sampere](#) també ho havien plantejat. El consell nacional va amenaçar amb l'expulsió en cas que tornessin a trencar la disciplina de vot.^[62] [Àngel Ros](#) no va ocupar el seu lloc al [Parlament de Catalunya](#) durant la votació, perquè havia decidit renunciar al seu escó el dia anterior a la votació, per no acceptar votar-hi en contra.^[63] [Rocío Martínez-Sampere](#) va dir que va votar que no en

contra del seu cor i va anunciar després que renunciava, com també va fer l'extraparlamentària [Laia Bonet](#), a càrrec seu en l'executiva del partit.^[64]

El 8 d'abril de 2014 el [Congrés dels Diputats del Regne d'Espanya](#) votà sobre l'acceptació a tràmit d'una proposició de [lleï orgànica](#), aprovada pel [Parlament de Catalunya](#), que demanava la delegació a la [Generalitat de Catalunya](#) «la competència per autoritzar, convocar i celebrar un referèndum consultiu perquè els catalans i les catalanes es pronunciïn sobre el futur polític col·lectiu de Catalunya», una competència contemplada a l'article 150.2 de la [Constitució espanyola](#).^{[65][66]} La proposició de la llei orgànica fou defensada per una delegació de diputats del Parlament de Catalunya formada per Jordi Turull, Marta Rovira i Joan Herrera. La proposició de llei no va ésser admesa a tràmit en ésser rebutjada amb 299 vots en contra (PP, [PSOE](#), [UPyD](#), [UPN](#) i [Foro Asturias](#)), 47 vots a favor ([CiU](#), [IU](#), [ICV-EUiA](#), [CHA](#), [PNB](#), [Amaiur](#), [ERC](#), [BNG](#), [Nueva Canarias](#), [Compromís](#) i [Gero Bai](#)) i 1 abstenció ([Coalición Canaria](#)).

Pocs minuts després de la votació, [Artur Mas](#) va comparèixer explicant que el «no del [Congrés dels Diputats d'Espanya](#) al traspàs de la competència per organitzar la consulta no podrà aturar la voluntat del poble de Catalunya» i que el procés seguirà segons el previst.^[67] [Anna Simó](#) ([ERC](#)) va anunciar després del no del [Congrés dels Diputats del Regne d'Espanya](#) que el full de ruta seguiria endavant amb el treball sobre la llei de consultes populars no referendàries i participació ciutadana, emparada per l'article 122 de l'[Estatut d'Autonomia](#).^[68]

Eleccions al Parlament Europeu (maig) *Article principal: [Eleccions al Parlament Europeu de 2014](#)*

Corresponents a la VIII legislatura van celebrar-se el [25 de maig](#) de [2014](#). El debat durant la campanya electoral es va centrar en el referèndum sobre la independència de Catalunya. Els partits partidaris del referèndum van duplicar el nombre de vots a Catalunya respecte a les anteriors eleccions al [Parlament Europeu](#), entre [ERC](#), [CiU](#), [ICV-EUiA](#) van obtenir 1.401.421 respecte als 742.778 que van obtenir en les [Eleccions al Parlament Europeu de 2009](#). Els partits partidaris de no realitzar el referèndum, [PSC-PSOE](#), [PP](#) i [C's](#) van sofrir una forta davallada, obtenint només 762.632 vots respecte als 1.070.763 que van sumar en les [Eleccions al Parlament Europeu de 2009](#). [ERC](#), partit obertament partidari de la independència de Catalunya va guanyar per primer cop unes eleccions des de les [Eleccions generals espanyoles de 1936](#).^[69]

Via Catalana (setembre)

Article principal: [Via Catalana 2014](#)

Durant la Diada Nacional de Catalunya de 2014 l'[Assemblea Nacional Catalana](#) i [Òmnium Cultural](#) organitzaren una concentració a l'[avinguda Diagonal](#) i la [Gran Via de les Corts Catalanes](#) de [Barcelona](#), formant una «V», per reivindicar la celebració de la consulta sobre la independència de Catalunya i la [independència de Catalunya](#).^{[70][71]}

Llei, consulta i procés de participació (setembre-octubre)

La llei de consultes populars no referendàries i d'altres formes de participació ciutadana va ésser aprovada el 19 de setembre en el ple del [Parlament de Catalunya](#) amb els vots a favor de [CiU](#), [ERC](#), [PSC](#), [ICV-EUiA](#) i [CUP](#) que sumen el 79% del [Parlament de Catalunya](#) i els vots en contra de [PP](#) i [C's](#).^[72] El dia 27 de setembre, el president Mas signà el decret de convocatòria de la consulta.^[73]

Tanmateix, el 29 de setembre el Govern d'Espanya aprovà, en un consell extraordinari, i presentà els recursos d'inconstitucionalitat en contra d'alguns articles de la llei de consultes i contra el decret de convocatòria de la consulta. Els dictàmens d'aquests recursos foren elaborats i aprovats per unanimitat pel [Consell d'Estat d'Espanya](#), òrgan presidit per [José Manuel Romay Beccaría](#), jurista que ocupà diferents càrrecs en el Govern d'Espanya durant la [dictadura franquista](#).^[74] El Tribunal Constitucional d'Espanya es reuní de forma extraordinària (per primera vegada en la història) el mateix 29 de setembre, després de la ràpida convocatòria feta pel seu president, l'exmilitant del [Partit Popular Francisco Pérez de los Cobos](#) i admeté a tràmit els recursos presentats pel Govern d'Espanya, cosa que implicava que tant els preceptes recorreguts de la llei com el decret quedessin automàticament suspesos de forma cautelar durant cinc mesos.^[75]

D

Davant d'aquest bloqueig i després de diverses reunions amb els partits que donaven suport a la consulta popular, el president decidí, el 14 d'octubre, substituir aquesta consulta popular per un [procés de participació ciutadana](#) organitzat per la [Generalitat de Catalunya](#) que inclou una consulta amb la mateixa pregunta i que es durà a terme el mateix dia. De nou, la consulta va ésser suspesa el 4 de novembre pel [Tribunal Constitucional d'Espanya](#) a instàncies del [Govern d'Espanya](#). Tanmateix, el [Govern de Catalunya](#) en va mantenir la convocatòria. Finalment, el 9 de novembre el procés de participació ciutadana es va dur a terme, i hi van participar 2.305.290 ciutadans. Els resultats van ser d'un 80,76% de vots favorables que Catalunya esdevingui un estat independent (Sí-Sí), un 10,07% de vots a favor de que Catalunya esdevingui un estat però no independent (Sí-No) i un 4,54% de vots en contra de que Catalunya esdevingui un estat (No). Més tard, el [Tribunal Superior de Justícia de Catalunya](#) condemnaria al President de la Generalitat [Artur Mas](#), la Vicepresidenta de la Generalitat [Joana Ortega](#) i la Consellera d'Educació [Irene Rigau](#) a multes i penes d'inhabilitació d'entre 18 i 24 mesos per l'organització del procés participatiu.

2015

Full de ruta unitari del procés sobiranista català (març)[\[modifica\]](#)

El 30 de març de 2015, quatre mesos després que s'impedís realitzar el referèndum sobre la independència de Catalunya, es va signar un preacord sobre el full de ruta a seguir per tal d'iniciar un procés de transició democràtica perquè Catalunya esdevingui un estat independent. Les organitzacions signants d'aquest preacord foren l'[Assemblea Nacional Catalana](#), [Òmnium Cultural](#), l'[Associació de Municipis per la Independència](#), [Convergència Democràtica de Catalunya](#), [Esquerra Republicana de Catalunya](#) i [Reagrupament Independentista](#).

Acte de presentació de la candidatura de Junts pel Sí.

Eleccions locals (maig)[\[modifica\]](#)

El 25 de maig de 2015 se celebraren les eleccions locals a [Catalunya](#).

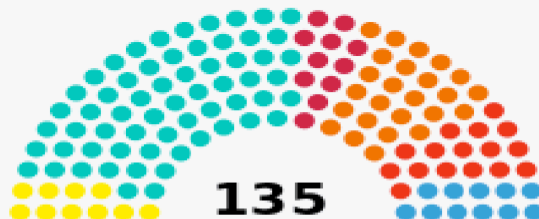
En aquest sentit, l'[Assemblea Nacional Catalana](#) va fer una crida a la ciutadania a donar suport a les candidatures compromeses amb la independència amb l'objectiu de constituir el màxim nombre de govern locals independentistes.^[76] També, l'[Associació de Municipis per la Independència](#) va fer una crida a establir acords postelectorals per tal que les institucions locals donin suport al procés d'independència.^[77]

Via Lliure a la República Catalana (setembre)[\[modifica\]](#)

Article principal: [Via Lliure](#)

Durant la Diada Nacional de Catalunya l'[Assemblea Nacional Catalana](#) i [Òmnium](#) organitzaren una concentració multitudinària que omplí l'Avinguda Meridiana de Barcelona amb l'objectiu de reivindicar la independència de Catalunya.

2015 Eleccions al Parlament de Catalunya (setembre)

s de.

El 14 de gener de 2015, el [President de la Generalitat, Artur Mas](#), convocà eleccions anticipades al [Parlament de Catalunya](#) pel dia 27 de setembre d'aquell mateix any. El President de la Generalitat anuncià que els resultats dels comicis es llegirien com un plebiscit sobre la [independència de Catalunya](#). Per tal de fer valer el caràcter plebiscitari de les eleccions, els partits favorables a la independència de Catalunya ([Convergència Democràtica de Catalunya](#), [Esquerra Republicana de Catalunya](#), [Demòcrates de Catalunya](#) - escissió d'[UDC](#) - i [Moviment d'Esquerrres](#) - escissió del [PSC](#)) es presentaren conjuntament en les llistes de [Junts pel Sí](#), que encapçalaren com a independents [Raül Romeva](#), [Carme Forcadell](#) i [Muriel Casals](#). La [CUP](#) no va voler integrar-se en la coalició, però si va donar suport a llegir les eleccions en clau plebiscitària. La resta de partits no acceptaren que les eleccions es presentessin com un plebiscit. [ICV](#), [EUiA](#), [Podem](#) i [Equo](#) es presentaren dins de la coalició de [Catalunya Sí Que Es Pot](#) sense definir la seva posició respecte a la independència. El [PSC](#), [Ciutadans](#) i el [PPC](#) manifestaren durant la campanya electoral la seva oposició a la independència. El 27 de setembre de 2015 se celebraren les [eleccions al Parlament de Catalunya](#), amb una participació rècord del 74,95% del cens. Aquestes eleccions, donaren una majoria parlamentària a les candidatures independentistes: [Junts pel Sí](#) i [Candidatura d'Unitat Popular](#). En percentatge de vot, les forces independentistes (Junts pel Sí i la CUP) arribaren al 47'8%, davant d'un 39'11% dels partits contraris a la independència, fet que impossibilitava als partits independentistes declarar de forma immediata la ruptura amb el [Regne d'Espanya](#) (per no superar el 50% de vots favorables), però que permetia iniciar un procés cap a la independència creant estructures d'estat i que finalitzaria amb un referèndum que ratifiqués la voluntat del poble de Catalunya a esdevindre un estat independent, ja que per primer cop el Parlament de Catalunya comptava amb una majoria independentista i el [Govern de la Generalitat](#) era nítidament favorable a la independència de Catalunya. L'inici de la [XI legislatura](#) i la constitució del nou Parlament català es produí el 26 d'octubre de 2015, amb Carme Forcadell (JxSí) elegida [Presidenta del Parlament de Catalunya](#).

Declaració d'inici del procés d'independència (novembre)

Article principal: [Declaració d'inici del procés d'independència de Catalunya](#)

El ple del Parlament de Catalunya aprovà el 9 de novembre de 2015 la declaració d'inici del procés de creació de l'[estat català independent](#) en forma de [república](#) i l'obertura d'un procés constituent ciutadà, participatiu, obert, integrador i actiu per tal de preparar les bases de la futura [constitució catalana](#).

El Govern d'Espanya intervé les finances del Govern de Catalunya (novembre)

El [Govern d'Espanya](#) intervé *de facto* les finances de la Generalitat de Catalunya imposant condicions especials per prestar-li diners.^[78]

Primera sessió d'investidura (novembre)

En la primera sessió d'investidura del 10 de novembre de 2015, la candidatura d'[Artur Mas, President en funcions de la Generalitat](#), fou rebutjada pel [Parlament de Catalunya](#), al no haver-se assolit una entesa entre els dos partits independentistes [Junts pel Sí](#) i la [CUP](#). Després d'un llarg període de negociacions, la CUP decideix traslladar a la seva militància la decisió de donar suport a la investidura d'Artur Mas, i el 27 de desembre celebra una consulta interna que acaba en un empat a 1.515 vots. Finalment, el 2 de gener la CUP decideix no donar suport a Artur Mas i demana a Junts pel Sí que presenti un nou candidat per a la presidència de la Generalitat.

2016

Constitució del Govern de Catalunya (gener)^[modifica]

Foto oficial dels membres del govern (dijous 14 de gener de 2016, [Barcelona](#)).

Després de les [eleccions al Parlament de Catalunya](#) del [27 de setembre](#) de [2015](#) i les llargues negociacions entre [Junts pel Sí](#) i la [CUP](#), el diumenge 10 de gener, 1 dia abans de la data límit legal per a elegir president, l'alcalde de Girona i diputat de [Junts pel Sí](#), [Carles Puigdemont i Casamajó](#), va ser investit nou [president de la Generalitat](#) en la primera votació.^[79]

El 9 de gener de 2016, el llavors president en funcions de la Generalitat, [Artur Mas](#), va proposar el seu nom com a candidat per a la [presidència de Catalunya](#). La [CUP-CC](#) va acceptar que Carles Puigdemont fos el següent president de la Generalitat amb un pacte amb Junts pel Sí. El diumenge, [10 de gener](#) de 2016, l'últim dia legal per a dur-ho terme, va ser investit president pel [Parlament de Catalunya](#).^[80] D'aquesta manera, per primer cop la Generalitat de Catalunya tenia un govern favorable a la independència.

El Tribunal Constitucional d'Espanya suspèn el Departament d'Afers Exteriors (febrer)^[modifica]

El 17 de febrer de 2016 el [Tribunal Constitucional d'Espanya](#) va suspendre el [Departament d'Afers Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència de la Generalitat de Catalunya](#) arran d'un recurs del [Govern d'Espanya](#).^[81]

Es destapa l'Operació Catalunya (juliol)^[modifica]

Article principal: [Operació Catalunya](#)

El 6 de juliol de 2016 es va destapar l'[Operació Catalunya](#), operació del [Cos Nacional de Policia del Regne d'Espanya](#) que tenia per objectiu espionar els polítics favorables al procés independentista català.

El Parlament de Catalunya aprova les conclusions de la comissió d'estudi del procés constituent (juliol)

Article principal: [Conclusions de la Comissió d'Estudi del Procés Constituent del Parlament de Catalunya](#)

El 18 de juliol la comissió d'estudi del procés constituent del [Parlament de Catalunya](#) va aprovar les seves conclusions.^[82] El 27 de juliol el ple del parlament va aprovar les conclusions per 72 vots a favor i 11 en contra.^[83]

A punt (setembre)

Article principal: [A punt](#)

L'Onze de setembre, l'Assemblea Nacional Catalana té previst organitzar una manifestació per a reivindicar la independència de Catalunya.

Anunci de la celebració d'un referèndum sobre la independència (setembre)

El 28 de setembre de 2016, el president [Carles Puigdemont](#) va anunciar en el Ple del Parlament de Catalunya que el Govern de Catalunya convocaria un referèndum sobre la independència de caràcter vinculant el setembre de l'any 2017. També va fer públic que l'arquitectura del referèndum i la seva organització recauria en el vicepresident, [Oriol Junqueras](#), i el conseller d'Afers i Relacions Institucionals i Exteriors i Transparència, [Raül Romeva](#).

El Parlament insta al Govern a convocar un referèndum i a preparar les estructures d'estat (octubre)

El 6 d'octubre de 2016 el Parlament de Catalunya va aprovar una resolució en la qual instava el Govern de Catalunya a celebrar un referèndum vinculant sobre la independència de Catalunya, a tot tardar, al setembre del 2017, amb una pregunta clara i de resposta binària. En aquesta mateixa resolució, també s'instava al Govern a impulsar el procés constituent i a preparar les estructures d'estat en matèria de gestió tributària i fiscal, educació, prestacions socials, entre d'altres.^[84]

Constitució del Pacte Nacional pel Referèndum (desembre)

Article principal: [Pacte Nacional pel Referèndum](#)

El 23 de desembre de 2016, es va constituir al Parlament de Catalunya el [Pacte Nacional pel Referèndum](#) amb l'objectiu de celebrar el referèndum sobre la independència de Catalunya.

2017

Presentació del referèndum sobre la independència al Parlament Europeu (gener)

Intervenció del president [Carles Puigdemont](#) al Parlament Europeu.

El 24 de gener de 2017 el Govern de Catalunya va presentar el referèndum al [Parlament Europeu](#), concretament a la sala PHS 3C050 de la seu de [Brussel·les](#). L'acte, que portava per títol "The Catalan Referendum", va comptar amb la intervenció del president [Carles Puigdemont](#), el vicepresident [Oriol Junqueras](#) i el conseller d'afers exteriors [Raül Romeva](#). Hi van assistir unes 500 persones, entre les quals hi havia eurodiputats, diplomàtics i periodistes de mitjans internacionals.^{[85][86][87][88]}

El Tribunal Constitucional d'Espanya anul·la la resolució del referèndum sobre la independència (febrer)

El febrer de 2017 el [Tribunal Constitucional d'Espanya](#) va decidir anul·lar la resolució del Parlament de Catalunya que instava al Govern de Catalunya a celebrar el referèndum sobre la independència el setembre de 2017. La resolució ja havia estat suspesa cautelarment el desembre de 2016 quan el Govern del Regne d'Espanya va presentar un incident d'execució al Tribunal Constitucional d'Espanya.^[89]

Es constitueix el grup de debat sobre Catalunya i el procés independentista al Parlament del Regne Unit (març)

Article principal: [All-Party Parliamentary Group on Catalonia](#)

El 14 de març de 2017 es va crear l'[All-Party Parliamentary Group on Catalonia](#), un grup de debat sobre Catalunya i el procés independentista català format per diferents diputats del [Parlament del Regne Unit](#). L'acte de constitució va comptar amb la participació de Raül Romeva, conseller d'Afers Exteriors del Govern de Catalunya.

La Guàrdia Civil interroga a diferents impulsors del referèndum (juliol)

Durant el mes de juliol de 2017 la [Guàrdia Civil d'Espanya](#), cos policial de naturalesa militar i dependent del Govern d'Espanya, cità a declarar a diferents persones impulsores del referèndum. El 26 de juliol s'interrogà a [Joaquim Nin](#), secretari general de Presidència, i [Jordi Graells](#), director general d'Atenció Ciutadana. El 27 de juliol s'interrogà a [Jaume Clotet](#), director de comunicació del Govern, i també a [Joan Ignasi Elena](#), coordinador del [Pacte Nacional pel Referèndum](#). El 28 de juliol s'interrogà a [Anna Molas](#), directora de comunicació del Departament d'Exteriors, Relacions Institucionals i Transparència, i també a [Ignasi Genovès](#), director general de Difusió. En un primer moment, es féu públic que les diligències eren obertes pel [Tribunal Superior de Justícia de Catalunya](#). Tanmateix, el mateix tribunal va desmentir, en un comunicat, aquest fet i assegurà que les diligències no van ser sol·licitades a instància seva. [\[90\]](#)[\[91\]](#)[\[92\]](#)

Es fa públic el Manifest de Les (agost)

Article principal: [Manifest de Les](#)

El 14 d'agost de 2017 un conjunt de ciutadans i polítics de l'Aran van fer públic el [Manifest de Les](#), en el qual es dóna suport al referèndum sobre la independència de Catalunya i al procés independentista català. [\[93\]](#)

Es presenta la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República (agost)]

El 28 d'agost de 2017 la majoria independentista del Parlament, formada pels grups parlamentaris de JxSí i la CUP-CC, va presentar i registrar al Parlament de Catalunya la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República.

El Govern fa públic un informe que legitima el referèndum sobre la independència (agost)

El 31 d'agost de 2017 el Departament d'Exteriors del Govern va enviar una comunicació a les cancelleries internacionals amb un informe titulat «Catalonia's Legitimate Right to Decide» elaborat per un grup d'experts en dret internacional. L'informe avala la legitimitat del referèndum després d'analitzar els antecedents històrics, polítics i sociològics, el dret a decidir, la legalitat del referèndum i la legitimitat del Govern en la crida a les urnes. [\[94\]](#)[\[95\]](#)

El Nobel de la Pau Ahmed Galai llegeix el manifest «Deixin votar els catalans» des del Palau de la Generalitat (setembre)

El 4 de setembre de 2017 el Premi Nobel de la Pau [Ahmed Galai](#) llegí el manifest «[Deixin votar els catalans](#)» des del Palau de la Generalitat acompanyat del president [Carles Puigdemont](#). Galai assegurà que "les urnes mai no haurien de ser considerades com un problema ni la causa

d'un conflicte" i, en aquest cas, el referèndum impulsat pel Govern per al pròxim 1 d'octubre, "tampoc". També declarà que "les urnes són la solució civilitzada i democràtica dels conflictes i l'1 d'octubre no n'hauria de ser una excepció".^[96]

Electes i militants del PSC, ICV i el PSUC donen suport al referèndum (setembre)

El 4 de setembre de 2017 electes i militants històrics del [Partit Socialista Unificat de Catalunya](#) signen el manifest «El 78 no va ser possible. Ara podem» que dóna suport al referèndum sobre la independència de l'1 d'octubre. Entre els signants hi ha l'exalcalde de Cornellà de Llobregat, Frederic Prieto, l'exalcalde de Tiana, Emili Muñoz, l'arqueòleg [Eudald Carbonell](#) i l'exdiputat [Alfredo Amestoy](#).^[97]

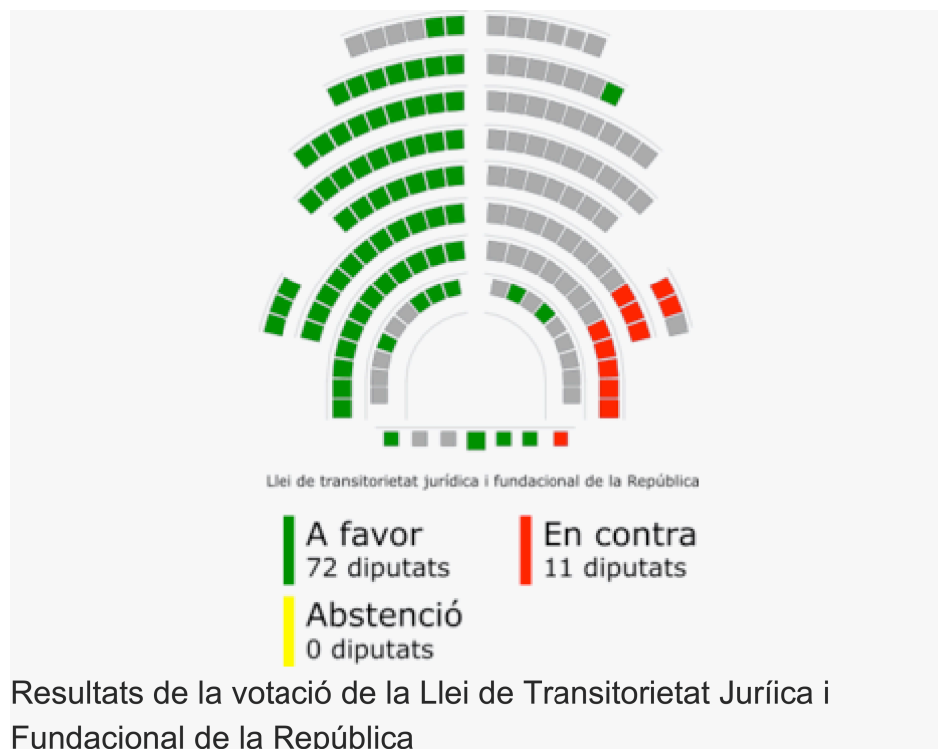
El 5 de setembre de 2017 les persones impulsores del manifest «Crida del Baix Llobregat» presenten el document que crida a participar en referèndum sobre la independència. Entre els signants hi ha, principalment, electes i exelectes del Baix Llobregat de partits en els quals les direccions han optat per fer una crida a no participar en el referèndum com ara el [Partit dels Socialistes de Catalunya](#) i [Iniciativa per Catalunya Verds](#).^[98]

El Parlament aprova la Llei del referèndum d'autodeterminació vinculant sobre la independència (setembre)

El 6 de setembre el [Parlament de Catalunya](#) aprovà la [Llei del referèndum d'autodeterminació vinculant sobre la independència de Catalunya](#).^[99] Ho va fer, després que el Parlament aprovés ampliar l'ordre del dia per debatre aquesta iniciativa, per sol·licitud dels grups parlamentaris de [Junts pel Sí](#) i la [CUP](#) a les 10:10h del matí. La [Presidenta del Parlament, Carme Forcadell](#), va haver de

suspendre el Ple en diverses ocasions per convocar reunions de la [Mesa](#) i de la Junta de Portaveus, per resoldre les peticions de reconsideració dels grups parlamentaris del [PSC](#), [Ciutadans](#) i [PPC](#). Finalment, a dos quarts de vuit del vespre va començar el debat de la llei, que va ser aprovada a les 21.34h per 72 vots a favor (JxSí, CUP i diputat no adscrit), 11 abstencions (CSQP) i cap vot en contra (ja que els diputats de Ciutadans, PSC i PPC havien abandonat prèviament el Ple). El Ple del Parlament, però, va continuar, i mentrestant, a les 22.11h, la Llei del Referèndum d'Autodeterminació va aparèixer publicada al Diari Oficial del Parlament de Catalunya (DOPC). Poc més tard, a les 23.30h el [Govern de la Generalitat](#) en bloc encapçalat pel president [Carles Puigdemont](#) signà el Decret de convocatòria del referèndum pel dia [1 d'octubre](#), amb la pregunta "**Voleu que Catalunya sigui un estat independent en forma de República?**". A les 23.50h, el Ple del Parlament, a petició de JxSí i la CUP, torna a aprovar una alteració de l'ordre del dia per incloure la votació de la sindicatura electoral pel referèndum, i es suspèn el Ple durant 1 hora perquè els grups presentin candidats a la sindicatura. A les 00.30h, JxSí i la CUP registren una petició perquè la Mesa admeti a tràmit la [Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República](#), i la petició es aprovada minuts després. A la 1:50h de la matinada, els membres de la Sindicatura Electoral del referèndum són aprovats per 70 vots a favor (JxSí i CUP) i 8 en contra (CSQP). Un cop més, Ciutadans, PSC i PPC no varen participar en la votació. Amb tot això, el Govern de la Generalitat fa efectiva la convocatòria del referèndum.

El Parlament aprova la Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República (setembre

El 8 de setembre el [Parlament de Catalunya](#) aprovà la [Llei de transitorietat jurídica i fundacional de la República](#).^[100] Com ja va passar dos dies abans, en el Ple del Parlament en què es va aprovar la [Llei del Referèndum](#), el Ple es suspèn en diverses ocasions per convocar reunions de la [Mesa](#) per atendre les peticions de reconsideració dels grups de [Ciutadans](#), [PSC](#) i [PPC](#). El debat no comença fins a les onze del vespre, i la Llei de Transitorietat es aprovada per 71 vots a favor ([JxSí](#) i [CUP](#)) i 10 en contra ([CSQP](#)). Els diputats de Ciutadans, PSC i PPC tornaren a abandonar l'hemicicle per no participar en la votació. La Llei de Transitorietat entraria en vigor automàticament en cas que l'1-O guanyés el Sí en el referèndum, i estableix un nou marc legal transitori a Catalunya fins a la convocatòria d'unes eleccions. En cas de que guanyés el No en el Referèndum, el [Govern de la Generalitat](#) es compromet a convocar eleccions al Parlament.

La Diada del Sí (setembre)

L'[Assemblea Nacional Catalana](#) organitzà [La Diada del Sí](#), concentració que va tenir per objectiu reivindicar la [independència de Catalunya](#). L'esdeveniment va tenir lloc l'[Onze de Setembre](#) a [Barcelona](#), amb un milió d'assistents segons xifres de la Guàrdia Urbana, que donaren suport a la realització del referèndum i a la independència de Catalunya.

La campanya del referèndum (setembre)[

Cartell publicitari del Referèndum d'Autodeterminació de Catalunya de l'1 d'octubre del 2017.

La campanya del [referèndum sobre la independència de Catalunya](#) es duu a terme entre el 15 i el 29 de setembre de 2017. El 15 de setembre es dona el tret de sortida a la campanya amb un acte a Tarragona de les forces favorables al Sí en el referèndum. Tot i que el [Govern del Regne d'Espanya](#) adelanta que

l'acte és il·legal, finalment es realitza sense intervenció de les forces policials. Durant els dies de campanya, agents de la [Guardia Civil](#) registren diverses impremtes en busca de les paperetes del referèndum. També incauten divers material de campanya i cartells i díptics anunciant el referèndum. La web que anunciava el referèndum també es censura dins del territori del Regne d'Espanya, però la web segueix sent accessible a través de mirrors i proxys. A més, el [Govern de la Generalitat](#) obre un compte de Twitter oficial per facilitar la informació sobre el referèndum. En mig de la campanya, la [Fiscalia de l'Estat](#) cita a declarar més de 700 alcaldes per donar suport a la votació del 1-O. Els alcaldes citats a declarar, però, es neguen a declarar o bé no s'hi presenten. Les mobilitzacions són presents en cada actuació de la Guardia Civil, i la premsa internacional es fa ressò del to pacífic i alegre dels manifestants, que regalen clavells i canten cançons als agents policials, com el "Passi-ho bé" de [Josep Maria Mainat](#).

Els fets del 20-S (setembre)[\[modifica\]](#)

El dia 20 de setembre a primera hora del matí, la [Guàrdia Civil](#), per ordre de la [Fiscalia del Regne d'Espanya](#), comença una macro operació policial a Catalunya per aturar la realització del referèndum. Els agents de la Guàrdia Civil entren a la [Conselleria d'Economia](#), a la Conselleria d'Afers Exteriors, a la Conselleria de Governació i a la Conselleria d'Afers Socials de la [Generalitat](#), i hi tallen les línies telefòniques i l'accés a Internet. Hi ha un total de 14 detinguts, alts càrrecs del govern i treballadors de la Generalitat. Entre els detinguts hi ha el Secretari General de la Vicepresidència, [Josep Maria Jové](#) i el Secretari d'Hisenda, [Josep Lluís Salvadó](#). A les 10.49h del matí, la Gran Via i la Via Laietana es tallen per una mobilització ciutadana que es concentra davant la Conselleria d'Economia per protestar contra la intervenció i els escorcolls a les seus del [Govern de la Generalitat](#). Els agents de la Guàrdia Civil també entren en empreses privades, com T-Systems, i en domicilis particulars, com el del director de sistemes de la [Fundació PuntCAT](#). El [Vicepresident de la Generalitat](#), [Oriol Junqueras](#), explica que *"Hi ha detencions al carrer sense ordre judicial. [...] Això no passa en cap democràcia occidental i cal una resposta de tothom. [...] una demostració més que hi ha un veritable estat policial"*.

Concentracions del 20-S a Catalunya.

A les 11.50h el Govern de la Generalitat es reuneix d'urgència, i a les 12.42h el [President de la Generalitat](#), [Carles Puigdemont](#), acompanyat dels consellers, diu que *"l'Estat ha suspès 'de facto' l'autonomia de Catalunya"* i parla obertament d'Estat d'Excepció. El president dona per *"il·legítima l'actuació de l'estat espanyol perquè ha traspassat qualsevol línia vermella"*

d'un règim democràtic". Les concentracions s'estenen arreu de Catalunya, amb desenes de milers de manifestants a Lleida, Tarragona, Girona i Vic, així com en diverses capitals d'arreu d'Europa, i la concentració principal a Barcelona davant de la Conselleria d'Economia es xifra en 40.000 manifestants segons la Guàrdia Urbana. Al [Congrés dels Diputats](#) de Madrid, els diputats de Podemos, Izquierda Unida, Compromís, PNV i Bildu, juntament amb els diputats del PDeCAT i ERC es sol·lidaritzen per demanar la llibertat dels detinguts.

A les 15:06h es confirma que la Guàrdia Civil ha requisat 10 milions de paperetes del referèndum i diversos col·lectius catalans, espanyols i internacionals condemenen les actuacions policials que es produeixen a Catalunya. Els agents de la Guàrdia Civil també es presenten davant la seu de la [CUP](#), però al no disposar d'una ordre judicial, acaben marxant sense entrar en la seu, davant de milers de manifestants entre els quals hi ha Alfred Bosch (ERC), Xavier Trias (PDeCAT) i Antoni Castellà (Demòcrates de Catalunya), deixant una imatge insòlita. El ministre d'Economia del Regne d'Espanya, [Cristóbal Montoro](#), segueix insistint en que el control de les finances de la Generalitat es manté de manera indefinida davant el risc de la celebració del referèndum. A les 19.48h, la Plaza del Sol de Madrid també s'omple per protestar contra la macrooperació policial a Catalunya. Mentrestant, en una declaració feta a les 21h, el president de l'Estat Espanyol, [Mariano Rajoy](#), amenaça amb actuacions majors en les pròximes hores si el Govern de la Generalitat no desconvoca el referèndum.

A les 21.44h, la Guàrdia Civil acaba l'escorcoll a la Conselleria d'Economia, però no pot sortir de l'edifici perquè els milers de manifestants bloquegen la sortida de l'edifici. A les 22h es produeix una cassolada en totes les ciutats de Catalunya. Finalment, les entitats sobiranistes [ANC](#) i [Òmnium Cultural](#) posen les 00.00h com l'hora de desconvocatòria de la concentració davant la Conselleria d'Economia. La concentració, però, no es dispersa del tot, i obliga a les forces policials a actuar durant tota la matinada. Finalment, a les 07:54h del matí, els agents de la Guàrdia Civil poden abandonar l'edifici de la Conselleria i a les 08.55h, gairebé 24h després, es reprén la circulació en la Gran Via i la Via Laietana.

El matí següent, ja 21 de setembre, les concentracions segueixen en diverses ciutats. A les 11.30h, estudiants universitaris tallen l'Avinguda Diagonal de Barcelona per manifestar-se en defensa de la democràcia. A les 12h comença una concentració permanent davant del [Tribunal Superior de Justícia](#) fins que no s'alliberin els alts càrrecs i treballadors de la Generalitat detinguts el dia anterior, que obliga a tallar el trànsit al Passeig Lluís Companys. A les 17.34h, el president Carles Puigdemont mitjançant el seu compte de Twitter, anuncia una web des d'on els ciutadans poden consultar el lloc on s'han de dirigir per votar l'1 d'octubre. A les 21h, el president de la Generalitat, insisteix que la convocatòria segueix en peu i fa una crida a una participació massiva. Mentrestant, es produeix una nova cassolada, segueixen les concentracions i les forces policials segueixen sense deixar en llibertat alguns dels detinguts.

Celebració del referèndum sobre la independència (octubre)

REFERÈNDUM D'AUTODETERMINACIÓ DE CATALUNYA 2017
 REFERÈNDUM DE AUTODETERMINACIÓN DE CATALUÑA 2017
 REFERENDUM D'AUTODETERMINACION DE CATALONHA 2017

Voleu que Catalunya sigui un estat independent en forma de república?
 ¿Quiere que Cataluña sea un estado independiente en forma de república?
 Voletz que Catalonha vengue un estat independent en forma de república?

☐ **SÍ**
 ÒC

☐ **NO**
 NON

Marqueu l'opció que desitgeu
 Marque la opción que deseeis / Marquez era opción que desirez

Papereta del Referèndum d'Autodeterminació de Catalunya de l'1 d'octubre de 2017.

El [Govern de Catalunya](#) celebrà el [referèndum sobre la independència de Catalunya](#), de caràcter vinculant, l'**1 d'octubre de 2017**. El [Govern del Regne d'Espanya](#) avisà que els cossos policials tancarien les escoles el cap de setmana per evitar que es fes el referèndum. En moltes de les escoles catalanes, les [AMPA](#) i la població civil organitzaren activitats lúdiques durant tot el cap de setmana per evitar-ne el tancament, i dissabte a la nit molta gent dormí a les escoles. De matinada, agents dels [Mossos d'Esquadra](#) van personar-se en els col·legis per avisar als concentrats que estaven incomplint una ordre judicial si no els deixaven accedir als col·legis, però els concentrats es van negar a permetre l'accés als agents. Malgrat tot, alguns col·legis van ésser tancats. Tot i els esforços dels darrers dies de la [Policia Nacional](#) i de la [Guardia Civil](#) per evitar que les urnes i les paperetes arribessin als col·legis, les urnes van arribar als col·legis electorals de matinada, transportades per particulars, que les havien amagat als seus domicilis seguint instruccions del [Govern de la Generalitat](#).

A primera hora del matí del diumenge, es constituïen les meses electorals en els col·legis que havien pogut obrir. Com que molts col·legis havien estat tancats pels cossos policials, el Conseller de la Presidència [Jordi Turull](#) avisà per sorpresa que s'activava el **cens universal**, de manera que els ciutadans censats podien votar en qualsevol dels col·legis electorals oberts. Va ser possible gràcies a l'ús d'una eina informàtica que consultava el cens total. Això va fer més lent el procés electoral però va fer possible que molta gent pogués votar malgrat no poder accedir al col·legi electoral que tenia assignat.

Participació i número de ferits l'1-O

Urna del Referèndum de l'1-O

Abans de les 10h del matí, a la població de [Sant Julià de Ramis](#) (localitat on havia d'anar a votar el [President de la Generalitat, Carles Puigdemont](#)), arribà un grup d'agents de la Guardia Civil que intentà accedir al col·legi per endur-se les urnes i les paperetes. Els ciutadans que estaven esperant per votar en aquell moment, van impedir el pas als agents policials. Donada la situació, i amb l'aprovació del [Govern del Regne d'Espanya](#), els agents de la Guardia Civil entraren fent ús de la força dins del recinte escolar. A la vegada, en altres localitats d'arreu del territori, agents de la Policía Nacional i la Guardia Civil utilitzaren la violència per accedir als col·legis, desallotjar-los i endur-se les urnes i les paperetes. Les imatges van començar a ser difoses per les xarxes socials i donaren la volta el món; ben aviat els mitjans internacionals es feien ressò dels fets. A la vegada, representants del Govern del Regne d'Espanya negaven uns fets que eren evidents i que havien estat observats per tota la comunitat internacional. El [Sistema d'Emergències Mèdiques](#) (SEM) elevà a **893** el nombre de ferits pels cossos policials espanyols durant l'1 d'octubre atesos en els centres de salut. La [brutalitat policial](#) fou condemnada de manera contundent per la majoria de partits polítics, sindicats i altres entitats. La comunitat internacional condemnà els fets de manera més o menys contundent; la [Comissió Europea](#) condemnà de manera general tota mena de violència, però donant suport al Govern d'Espanya quant a la il·legalitat del referèndum i apel·lant al diàleg per ambdues parts.

La violència i l'ús de la força dels cossos policials espanyols no van poder impedir la votació. En alguns col·legis, les urnes plenes de paperetes van haver de ser transportades a llocs més segurs per a fer el recompte i per evitar que fossin requisades pels agents policials. Malgrat el nombre de col·legis electorals tancats, el nombre d'urnes i vots requisats i la situació de [brutalitat policial](#), la participació en el referèndum va ser d'un **43'03%** (2.286.217 electors) - només es comptabilitzen les paperetes recomptades. El sí a favor que Catalunya sigui un Estat independent en forma de República es va imposar per un **90'18%** dels vots, en front d'un **7'83%** de vots pel No i un **1'98%** de vots en blanc.

Vaga general (octubre)

Concentració davant la comissaria de la Policia Nacional el 3-O a Barcelona

El **3 d'octubre de 2017** diferents organitzacions i sindicats, entre els quals estaven les entitats de la [Taula per la Democràcia](#) (UGT, CCOO, PIMEC, CECOT, ANC, Òminum Cultural...), la CGT, la CNT, la Intersindical-CSC i d'altres van promoure una vaga general (anunciada com a aturada de país) de protesta contra la repressió promoguda per les institucions espanyoles durant el referèndum sobre la independència. Segons la Guàrdia Urbana, es manifestaren 700.000 persones a la ciutat de Barcelona, 60.000 a Girona, 45.000 a Lleida i 35.000 a Tarragona. Les mobilitzacions duraren des de primera hora del matí fins al vespre, i algunes de les principals carreteres com l'AP-7, l'AP-2, la C-32 o la C-25 foren tallades. Un 88% de petites empreses foren tancades de forma parcial o total i un 70% de treballadors públics va exercir el seu dret a vaga.

El president Carles Puigdemont, anunciant la suspensió de la Declaració d'Independència, el 10 d'octubre de 2017.

Suspensió de la Declaració d'Independència (octubre)

El **10 d'octubre de 2017**, el [President de la Generalitat, Carles Puigdemont](#), traslladà al [Parlament de Catalunya](#) els resultats del [Referèndum sobre la Independència de Catalunya](#). Segons el que estipulava la [Llei del Referèndum d'Autodeterminació](#), una victòria del Sí implicava la [Declaració d'Independència](#) i l'activació de la [Llei de Transitorietat Jurídica i Fundacional de la República](#). Tanmateix, el President optà per declarar suspesa de forma temporal la [Declaració d'Independència](#) i obrir negociacions i diàleg amb el [Govern del Regne d'Espanya](#).

Empresonament de Jordi Sànchez i Jordi Cuixart (octubre)

El **16 d'octubre de 2017**, la justícia espanyola decretà l'empresonament preventiu sense fiança del president de l'[ANC](#), [Jordi Sànchez](#), i del president d'[Òmnium Cultural](#), [Jordi Cuixart](#), acusats del delictes de **sedició** per la convocatòria de les mobilitzacions del 20-S. El [Govern de la Generalitat de Catalunya](#) els considerà presos polítics i [Amnistia Internacional](#) demanà la seva posada en llibertat immediata. Els dies 19 i 21 d'octubre s'organitzaren mobilitzacions per demanar la llibertat dels presos polítics a la majoria de ciutats catalanes.

Intent de convocatòria d'eleccions autonòmiques per evitar l'aplicació de l'article 155 (octubre)

El 26 d'octubre de 2017, el [President de la Generalitat, Carles Puigdemont](#), va convocar una roda de premsa en la qual anunciaria la convocatòria d'eleccions autonòmiques per evitar l'aplicació de l'[article 155 de la Constitució Espanyola](#). Això implicava renunciar a aixecar la suspensió de la Declaració d'Independència. El [Govern del Regne d'Espanya](#) ja havia anunciat els dies anteriors la voluntat d'aplicar aquest article, pel qual pretenia prendre el control de la [Generalitat de Catalunya](#). El [PP](#) i [Ciutadans](#) donaren ple suport a l'aplicació de l'article, mentre que el [PSC](#) demanava la convocatòria d'eleccions autonòmiques per evitar-ho. El president Carles Puigdemont es mostrà disposat a signar la convocatòria, però es retirà en un darrer moment, ja que no va poder aconseguir garanties de que el Govern del Regne d'Espanya aturaria l'aplicació de l'article 155 encara que es convoquessin eleccions, i delegava en el [Parlament de Catalunya](#) la decisió de com actuar per fer front a l'aplicació de l'article 155. Finalment, el [PSC](#) i el [PSOE](#), donaren suport a l'aplicació de l'article 155. [ERC](#), [PDeCAT](#), [Unidos Podemos](#) i les seves confluències i altres partits

comel [PNB](#) i [Bildu](#) mostraren el seu rebuig, però el [PP](#) ostentava majoria absoluta en el [Senat](#), i per tant, s'assegurava que l'aprovació de l'aplicació de l'article 155 a Catalunya tiraria endavant.

Concentració davant del Parlament durant la Declaració d'Independència

Declaració d'Independència (octubre)]

El 27 d'octubre de 2017, tal com havia demanat el [President de la Generalitat, Carles Puigdemont](#), es convoca un Ple del [Parlament de Catalunya](#) per a posar en debat l'actuació davant de l'aplicació de l'[Article 155 de la Constitució Espanyola](#) per part del [Govern del Regne d'Espanya](#). [Junts pel Sí](#) i la [CUP](#) presenten una declaració en la qual insten al [Govern de la Generalitat](#) a aplicar els efectes de la Declaració d'Independència (que havia estat suspesa pel president Puigdemont 17 dies abans) i a obrir un [procés constituent](#). La votació es dur a terme de manera secreta per petició dels grups de JxSí i la CUP. Els grups parlamentaris de [Ciutadans](#), [PSC](#) i [PPC](#) abandonen la cambra abans de la votació i no hi participen. La [Declaració d'Independència](#) quedà aprovada per 70 vots a favor, 10 vots en contra i 2 vots en blanc i en aquest mateix instant es constituïa la [República Catalana](#), com a estat independent i sobirà, de dret, democràtic i social, assumint el mandat del poble de Catalunya expressat en el [Referèndum d'Autodeterminació](#) de l'1 d'octubre. La [Llei de Transitorietat](#) entraria en vigor i seria el nou marc legal a Catalunya de forma temporal. L'actual Govern de la Generalitat, esdevindria el Govern provisional de la República (fins a la convocatòria d'eleccions constituents) i el President de la Generalitat, Carles Puigdemont, passaria a ser també el President de la República.

Aplicació de l'article 155 i la Generalitat intervinguda (octubre)

Minuts més tard de la [Declaració d'Independència](#), el 27 d'octubre, el President del Govern del Regne d'Espanya, Mariano Rajoy, anuncia l'aplicació de l'article 155 de la Constitució, pel qual la Generalitat de Catalunya passa a estar sota control del Govern del Regne d'Espanya. [Mariano Rajoy](#), delega les funcions de la presidència de la Generalitat en la vicepresidenta del Govern Espanyol, [Soraya Sáenz de Santamaría](#), i les funcions de cada conselleria són assumides pels diferents ministres del Govern Espanyol. Així mateix, declara dissolt el [Parlament de Catalunya](#) i convoca eleccions autonòmiques a Catalunya pel dia 21 de desembre de 2017. El 30 d'octubre, però, alguns consellers del [Govern de la Generalitat](#) recent destituït per Mariano Rajoy, es presenten en els seus llocs de treball de les conselleries, com és el cas del

Vicepresident [Oriol Junqueras](#) o del Conseller de Territori i Sostenibilitat, [Josep Rull](#). Els partits que van donar suport a la Declaració d'Independència, [Junts pel Sí](#) i la [CUP](#), però, accepten la convocatòria d'eleccions i anuncien la voluntat de presentar-s'hi.

Degut a l'aplicació de l'article 155, no només s'intervé la Generalitat, sinó que el cos policial de Catalunya, els [Mossos d'Esquadra](#), també es intervingut i el Major dels Mossos, [Josep Lluís Traperó](#), es apartat i degradat de les seves funcions com a Major. També, en un principi, hi ha la voluntat d'intervenir la Corporació de Mitjans Audiovisuals de Catalunya, de la qual formen part, entre d'altres, la cadena de televisió TV3 i l'emisora Catalunya Ràdio. Aquesta intervenció, però, es frenada en un últim moment. Un altre dels efectes de l'aplicació de l'article 155, és l'ordre de trasllat de les obres d'art de Sixena del [Museu de Lleida](#). El Govern del Regne d'Espanya, ordena que es faci efectiva la decisió judicial de que les obres es traslladin de Lleida a l'Aragó, el que desencadena noves mobilitzacions a la capital del Segrià. Finalment, però, els cossos policials permeten que les obres siguin recollides i traslladades, tot i la mobilització pacífica organitzada al voltant del Museu.

Carles Puigdemont, en una conferència a Brussel·les

Exili del President de la Generalitat i part del Govern (octubre)

El 30 d'octubre de 2017 el [President legítim de la enersalitat Generalitat](#) [Carles Puigdemont](#) anuncia que es troba a Brussel·les davant la querella posada davant l'[Audiència Nacional](#) per la Fiscalía General del Estado per delictes de rebel·lió, sedició i malversació contra el [Govern de la Generalitat](#). Juntament amb Carles Puigdemont, s'hi troben a Brussel·les els consellers [Meritxell Serret](#), [Toni Comín](#), [Lluís Puig](#) i [Clara Ponsatí](#). El president legítim i la resta de consellers convoquen, durant els dies següents, un seguit de rodes de premsa per explicar la situació de Catalunya a la comunitat internacional. El 5 de novembre es presenten voluntàriament en una comissaria belga, donat que en aquells moments hi havia una ordre de detenció europea contra ells. Tanmateix, aquell mateix dia queden en llibertat sense poder sortir de Bèlgica, pendants de la resolució d'un jutge belga, de decidir si els entregava a la justícia espanyola. El jutge [Pablo Llarena](#), però, retira l'ordre de detenció europea el dia 5 de desembre, abans del pronunciament de la justícia belga, però no pas l'ordre de detenció espanyola. Així doncs, el president legítim i els

consellers poden moure's per territori europeu però no poden tornar a Espanya, on serien detinguts.

Oriol Junqueras, el 2 de novembre de 2017, abans d'entrar a declarar a l'Audiència Nacional i de ser empresonat

Empresonament del Govern Legítim de la Generalitat de Catalunya (novembre)

El 2 de novembre de 2017, el [Vicepresident de la Generalitat, Oriol Junqueras](#) i els consellers [Jordi Turull](#), [Josep Rull](#), [Meritxell Borràs](#), [Carles Mundó](#), [Raül Romeva](#), [Dolors Bassa](#) i [Joaquim Forn](#) entren en presó preventiva per ordre de la jutgessa de la [Audiencia Nacional](#), [Carmen Lamela](#), jutjats per delictes de rebel·lió, sedició i malversació, en relació a la [Declaració d'Independència](#) impulsada pel [Parlament de Catalunya](#) el 27 d'octubre. Així doncs, la meitat del [Govern de la Generalitat](#), fruit dels resultats de les [eleccions del 27 de setembre de 2015](#) queda empresonat i l'altra meitat exiliat a Brussel·les. Diverses manifestacions i mobilitzacions són convocades a les principals ciutats catalanes i són secundades massivament.

Vaga General del 8-N (novembre)

El 8 de novembre de 2017, es convoca una nova vaga general per part de la [Intersindical-CSC](#) amb el suport de l'[ANC](#), [Òmnium Cultural](#) i l'[AMI](#), en protesta per la regressió en drets socials. Tanmateix, els principals sindicats ([UGT](#) i [CCOO](#)) decideixen no adherir-se a la vaga, però sí donar suport a les concentracions convocades aquell mateix dia per la tarda en diferents punts del país. Els [Comitès de Defensa de la República](#) (CDR) duen a terme diverses accions organitzades, amb les quals tallen carreteres, xarxes de tren i accessos fronterers. Es produeixen concentracions i manifestacions arreu del territori català. El seguiment a la vaga fou especialment potent en els sectors educatiu, cultural i mitjans de comunicació.

Manifestació per la Llibertat dels Presos Polítics

Manifestació per la Llibertat dels Presos Polítics (novembre)

L'11 de novembre de 2017, 750.000 persones segons la Guàrdia Urbana, omplen 3 quilòmetres del carrer Marina de la capital catalana seguint la crida de l'[ANC](#) i [Òmnium Cultural](#), sota el lema «***Llibertat presos polítics, som república***». Familiars i persones properes als empresonats llegeixen textos redactats i enviats pels presos. La manifestació va obtenir el suport dels principals partits polítics sobiranistes - [ERC](#), el [PDECat](#), la [CUP](#) i [Catalunya en Comú](#). També l'ex-secretari general de [Podem](#) a Catalunya, [Albano Danto Fachín](#), o l'alcalde de Barcelona, [Ada Colau](#), es van deixar veure en la concentració. Els llaços grocs i les imatges dels manifestants aixecant el seu telèfon mòbil encès, van ser els símbols de la manifestació. La [Presidenta del Parlament de Catalunya](#), [Carme Forcadell](#), havia passat una nit a la presó d'Alcalá-Mecó per permetre la votació de la [Declaració d'Independència](#), però finalment va poder sortir-ne sota fiança el dia abans de la manifestació.

Alliberament de part dels Presos Polítics (desembre)

El 4 de desembre de 2017, el jutge [Pablo Llarena](#) del [Tribunal Superior](#), que havia agafat la causa contra els polítics catalans acusats de rebel·lió i sedició per la [Declaració d'Independència](#) del 27 d'octubre, decreta l'alliberament dels Consellers cessats [Jordi Turull i Negre](#), [Raül Romeva i Rueda](#), [Carles Mundó i Blanch](#) i [Josep Rull i Andreu](#), excepte d'[Oriol Junqueras](#), [Vicepresident legítim del Govern de Catalunya](#), i [Joaquim Forn](#), [Conseller d'Interior](#), que seguirien empresonats a la presó d'Estremera (Madrid). De la mateixa manera, [Jordi Sánchez](#) i [Jordi Cuixart](#), també serien mantinguts en presó preventiva a Soto del Real.

Eleccions al Parlament de Catalunya (desembre)

El 21 de desembre de 2017, es celebraren [eleccions al Parlament de Catalunya](#), convocades pel President del Govern Espanyol, [Mariano Rajoy](#), en aplicació de l'[Article 155 de la Constitució Espanyola](#). Les eleccions es celebraren un dijous, i després d'una tensa campanya electoral, en la qual la [Junta Electoral](#) va prendre decisions controvertides, com l'ordre de retirada de cartells en suport a la llibertat dels presos polítics o la prohibició d'elements de color groc (el color que simbolitzava la llibertat dels presos polítics).

Aquest cop, les candidatures independentistes no es van posar d'acord per formar part d'una llista única, com ja havia passat en les passades eleccions del 2015, quan [CDC](#) i [ERC](#) van formar la coalició de [Junts pel Sí](#). [Carles](#)

[Puigdemont](#) va anunciar que seria a les llistes només si encapçalava una candidatura unitària. Finalment, però, va acceptar encapçar una llista formada per actius del [PDECat](#) i independents, sota les sigles de [Junts per Catalunya](#). [Esquerra Republicana](#) va presentar-se en una candidatura en solitari, integrant independents i membres de [Demòcrates de Catalunya](#) i [Moviment d'Esquerres](#). La [CUP](#) també s'hi va presentar en solitari, en una candidatura encapçalada per [Carles Riera](#). Per part del bloc unionista, [Ciutadans](#) va presentar com a candidata a [Inés Arrimadas](#), el [PSC](#) va presentar-se en coalició amb [Unitats per Avançar](#) (el partit format per membres d'[Unió Democràtica](#) després de la seva desaparició) amb [Miquel Iceta](#) de cap de llista, i en el [PPC](#) va repetir com a candidat [Xavier Garcia Albiol](#). La coalició [Catalunya Sí Que Es Pot](#) va deixar pas a [Catalunya en Comú-Podem](#), una candidatura liderada per [Xavier Domènech](#) i formada per membres de [CeC](#), [ICV](#), [EUiA](#) i [Podem](#).

La campanya va comptar amb candidats a les llistes electorals que eren a la presó, com el cas d'[Oriol Junqueras](#), cap de llista d'Esquerra Republicana de Catalunya, o [Jordi Sànchez](#), número 2 a les llistes de Junts per Catalunya, i també alguns dels Consellers exiliats a Brussel·les, com el cas de [Toni Comín](#) i [Meritxell Serret](#) (ERC), o de [Lluís Puig](#), [Clara Ponsatí](#) i el propi Carles Puigdemont (JxCat). Algunes cares destacades de les llistes presentades en les eleccions del 21-D eren [Raül Romeva](#) (antic cap de llista de Junts pel Sí i Conseller d'Exteriors cessat i empresonat, ara integrat en les llistes d'ERC), [Ramon Espadaler](#) (ex-conseller del govern d'Artur Mas i ex-secretari general d'Unió, ara en les llistes del PSC), [Josep Maria Forné](#) (diputat per Junts pel Sí, ara candidat per JxCat) o [Carme Forcadell](#) (Presidenta del Parlament i número 2 de Junts pel Sí, ara integrada en ERC).

La participació va ser del 79'09%, la més alta de la història en unes eleccions al Parlament, i el Bloc Republicà va guanyar les eleccions amb un 47'5% dels vots i 70 escons, en front del 43'47% dels vots i 57 escons que va aconseguir el Bloc Unionista. La llista més votada, però, fou la de Ciutadans amb un 25'35% dels vots, seguits per JxCat (21'66%), ERC (21'38%), PSC (13'88%), CeC (7'46%), CUP (4'46%) i quedava en l'últim lloc de l'arc parlamentari el PP (4'24%). D'aquesta manera, els independentistes tornaven a tenir una majoria absoluta en el [Parlament de Catalunya](#) i tornaven a guanyar unes eleccions per segon cop consecutiu.

2018 Formació del nou Parlament de Catalunya (gener)

Roger Torrent, 15è President del Parlament de Catalunya.

El 17 de gener, es celebra al [Parlament de Catalunya](#) el ple d'inauguració de la [XII legislatura](#), el primer ple després de l'aplicació de l'[Article 155](#) i la intervenció de la [Generalitat de Catalunya](#) per part del [Govern Espanyol](#). [Carme Forcadell](#) (ERC), presidenta del Parlament en l'anterior legislatura, renuncia a repetir en el càrrec, al·legant que ho troba incompatible amb les causes judicials obertes per permetre la votació de la [Declaració d'Independència](#). La Mesa d'Edat, va estar presidida pel diputat [Ernest Maragall](#) (ERC), que va inaugurar la legislatura amb un discurs molt crític contra l'actuació del Govern del Regne d'Espanya.

El Bloc Republicà, que havia guanyat les eleccions, va pactar deixar la presidència del Parlament en mans d'[Esquerra Republicana](#), mentre que la presidència de la Generalitat recauria en [Carles Puigdemont](#) (JxCat). ERC va proposar com a candidat a presidir el Parlament al diputat [Roger Torrent](#). Tot i que el Bloc Republicà tenia 70 diputats, la seva majoria absoluta no estava garantida, ja que el Tribunal Suprem, no va permetre la delegació del vot dels 5 diputats a l'exili. Tampoc va deixar sortir de presó per participar en el debat als diputats [Oriol Junqueras](#) (ERC), [Joaquim Forn](#) (JxCat) i [Jordi Sànchez](#) (JxCat), però si els va permetre delegar el vot. Sense els 5 vots dels diputats del Govern a l'Exili, el Bloc Republicà sumà 65 vots. Tot i així, l'abstenció de [Catalunya en Comú-Podem](#), va permetre la investidura com a [President del Parlament](#) de Roger Torrent i una nova majoria independentista en la [Mesa del Parlament](#).

Investidura ajornada de Carles Puigdemont (gener)^{[[cal citació](#)]}^{[[modifica](#)]}

Després d'una ronda de contactes amb tots els grups parlamentaris, el [President del Parlament](#), [Roger Torrent](#) (ERC), proposà [Carles Puigdemont](#) com a candidat a presidir la [Generalitat de Catalunya](#), ja que era el diputat que tenia més suports (concretament el dels tres partits del Bloc Republicà). Els dies anteriors a la investidura, el [Govern d'Espanya](#) va demanar al [Tribunal Constitucional](#) que suspengués la investidura de Carles Puigdemont, el [President legítim de la Generalitat](#) exiliat a Brussel·les. El TC va decretar que Carles Puigdemont només podria ser investit si es presentava

físicament al Parlament, amb la prèvia autorització del jutge del [Tribunal Suprem](#), [Pablo Llarena](#). El Tribunal també impedia una investidura telemàtica. Aquesta resolució va ser molt criticada per experts en [Dret Constitucional](#).

Els dies abans al ple d'investidura, els Consellers del Govern de la Generalitat a l'Exili, [Lluís Puig](#) (JxCat), [Clara Ponsatí](#) (JxCat) i [Meritxell Serret](#) (ERC) renunciaven al seu escó. També [Joaquim Forn](#) (JxCat), Conseller empresonat a Extremera, renunciava al seu escó. [Carles Mundó](#) (ERC), Conseller de Justícia, ja havia renunciat al seu escó els dies posteriors a les eleccions. D'aquesta forma, el Bloc Republicà s'assegurava la investidura en primera volta amb majoria absoluta (68 escons).

El President legítim de la Generalitat, Carles Puigdemont, va viatjar els dies abans a la investidura a Dinamarca a fer una conferència a la Universitat de Copenhaguen i a trobar-se amb diputats del Parlament Danès, i el Govern del Regne d'Espanya va demanar al jutge Pablo Llarena que tornés a reactivar l'euroordre per detenir Carles Puigdemont, El jutge, però, ho va rebutjar, al·legant que Puigdemont buscava ser detingut i que per tant no era procedent activar l'ordre de detenció en aquell moment. El Govern Espanyol va posar en marxa un dispositiu per impedir l'entrada de Carles Puigdemont en territori espanyol, controlant fronteres, aeroports i heliports. Finalment el dia de la investidura, el 30 de gener de 2018, el President del Parlament, Roger Torrent, però, va decidir ajornar el ple d'investidura, per tal de poder afrontar una investidura amb garanties. Aquesta decisió va desencadenar una concentració convocada pels [CDR](#) davant del Parlament de Catalunya, que va acabar entrant al Parc del Ciutadella, i va ser fortament criticada per la [CUP](#), alguns diputats de [Junts per Catalunya](#) i el propi Carles Puigdemont.

Protesta per la visita de Felip VI a Barcelona (febrer)

Amb motiu de la celebració del [Mobile World Congress](#) a Barcelona, el Rei d'Espanya, [Felip VI](#), programa una visita a Barcelona el 25 de febrer. Felip VI no visitava Catalunya des de l'agost de 2017 (amb motiu dels atemptats de la Rambla i Cambrils). Tot i això, cap representant de la [Generalitat de Catalunya](#), ni l'alcalde de Barcelona [Ada Colau](#), ni el President del Parlament [Roger Torrent](#) van rebre al monarca ni varen assistir al besamans. Els [Comitès de Defensa de la República](#) van organitzar mobilitzacions per protestar contra Felip VI i la monarquia, i es produeix una cassolada al vespre en totes les ciutats del territori. Les forces de seguretat van haver de tallar els carrers adjacents al Palau de la Música perquè el Rei pogués sortir del sopar, tot i que no van poder evitar la sortida del monarca sota una atronadora cassolada i l'himne de la República.

Pas al costat provisional de Carles Puigdemont (març)[\[modifica\]](#)

El President de la Generalitat a l'exili, Carles Puigdemont

Durant el mes de febrer es varen produir les negociacions entre [Junts per Catalunya](#) i [Esquerra Republicana](#) per tal de formar govern. ERC i sectors del [PDEC](#) atreclamaven la formació d'un govern efectiu, mentre que JxCat defensava la restitució del [President legítim de la Generalitat a l'exili, Carles Puigdemont](#), tot i que això comportava desafiar de nou el [Govern d'Espanya](#) i el [Tribunal Constitucional](#). Després de diverses setmanes de retrets i una desunió evident entre les forces del Bloc Republicà, Carles Puigdemont anuncia, el dia 1 de març, que decideix fer un pas al costat provisional i es descarta com a candidat a presidir la Generalitat de Catalunya. Puigdemont proposa [Jordi Sànchez](#), número 2 de la llista de JxCat, com a candidat a presidir l'autonomia. Sànchez, però, es trobava empresonat a Soto del Real des de l'octubre passat, acusat dels delictes de sedició i rebel·lió per les protestes dels fets del 20 de setembre, quan encara era president de l'[ANC](#).

El mateix dia, el [Parlament de Catalunya](#) va aprovar una resolució en la qual ratificava la legitimitat de Carles Puigdemont com a President de la Generalitat i la voluntat expressada pels ciutadans de Catalunya en el [Referèndum d'Autodeterminació de l'1 d'octubre](#), amb els vots a favor de JxCat, ERC i la CUP i els vots en contra de CeC. Els diputats dels partits del Bloc Unionista van abandonar el seu escó abans de la votació.

Formació del Consell de la República (març)

Després de l'anunci del pas al costat provisional del [President legítim de la Generalitat, Carles Puigdemont](#), també s'anuncia la formació d'una nova estructura, el [Consell de la República](#), que estaria presidit pel propi Puigdemont, i que s'establiria a l'exili, a Brussel·les, per poder treballar dins del espai lliure europeu. Aquest Consell, seria una organització privada i sense relació amb el [Govern autonòmic de la Generalitat](#), per tal d'evitar el bloqueig de l'Estat Espanyol, i treballaria per la internacionalització del procés català i la preparació d'estructures republicanes. De la mateixa manera, també es formaria una Assemblea de Càrrecs Electes, formada per diputats i regidors.

Els dies posteriors, la Consellera d'Educació a l'exili, [Clara Ponsatí](#), presenta la seva renúncia com a consellera a Puigdemont i anuncia que es trasllada a Escòcia, on es reincorporarà a la seva feina en la Universitat de Saint Andrews. Mentrestant, Carles Puigdemont viatja a Ginebra a un acte de les [Nacions Unides](#), on es crida l'atenció sobre la vulneració de drets a Espanya, que també compta amb la presència de l'exdiputada de la [CUP Anna Gabriel](#), exiliada a Suïssa. Després d'assistir a actes de l'[ONU](#) a Ginebra, Puigdemont es desplaça a Finlàndia, per participar en un debat a la Universitat de Hèlsinki.

Investidura fallida de Jordi Turull (març)

Després del pas al costat de [Carles Puigdemont](#), i la proposta de [Jordi Sànchez](#), número 2 de [Junts per Catalunya](#) com a candidat a [President de la Generalitat](#), el jutge del [Tribunal Suprem](#), [Pablo Llarena](#), no permet la sortida de presó de Sànchez (empresonat a Soto del Real) per sotmetre's al debat d'investidura. Donada aquesta situació, la defensa de Jordi Sànchez, decideix portar el cas a les [Nacions Unides](#). Mentrestant, Sànchez anuncia que retira la seva candidatura, i Junts per Catalunya proposa un tercer candidat, el diputat i conseller [Jordi Turull](#). El nou candidat, però, no aconsegueix el suport de la [CUP](#), que no veia en el programa de govern pactat per JxCat i [ERC](#) una proposta clara per reafirmar-se en la proclamació de la República. El 22 de març de 2018 es celebra el ple d'investidura, on Jordi Turull no aconsegueix el suport del Parlament, amb 64 vots a favor (JxCat i ERC, sense els vots de Carles Puigdemont i [Toni Comín](#), exiliats i sense possibilitat de delegar el vot), 4 abstencions de la CUP i 65 vots en contra de la resta cambra.

Nous presos polítics (març)

Concentració en suport a l'alliberament dels presos polítics, el 23 de març del

L'endemà a la investidura fallida de [Jordi Turull](#), el 23 de març, el jutge [Pablo Llarena](#) cita a declarar al [Tribunal Suprem](#) el conseller i candidat a President de la Generalitat Jordi Turull, els consellers [Josep Rull](#), [Dolors Bassa](#) i [Raül Romeva](#), la diputada [Marta Rovira](#) i l'expresidenta del Parlament de Catalunya i diputada, [Carme Forcadell](#). La nit abans, Marta Rovira, Carme Forcadell i Dolors Bassa renuncien al seu escó al Parlament. Rovira, no es presenta davant del jutge i marxa a Suïssa, a l'exili. A la tarda, el jutge decreta presó provisional sense fiança: Turull, Rull i Romeva ingressen a Estremera, mentre que Bassa i Forcadell ingressen a la presó d'Alcalá-Meco. Aquell mateix vespre, milers de persones es mobilitzen i es concentren per demanar l'alliberament dels presos polítics.

L'endemà, 24 de març, el [President del Parlament](#), [Roger Torrent](#), desconvoca formalment el segon debat d'investidura, ja que el candidat a la Presidència de la Generalitat, Jordi Turull, havia estat empresonat. Per contra, es convoca un ple on els partits del Bloc Republicà ([JxCat](#), [ERC](#) i [CUP](#)) a més de [Cat-En Comú Podem](#), fan parlaments donant suport a l'alliberament dels presos

polítics i denunciant la posició adoptada pel govern del Regne d'Espanya. El [PP](#) abandona el ple, i ni [Ciutadans](#) ni el [PSC](#) aplaudeixen en reconeixement a les famílies dels presos, presents a l'hemicicle.

Cartell que demana, en alemany, l'alliberació del President de la Generalitat, Carles Puigdemont

Detenció i empresonament del president Puigdemont a Alemanya (març)]

El 25 de març de 2018, el [President de la Generalitat de Catalunya, Carles Puigdemont](#), es detingut per les autoritats alemanyes a la frontera amb Dinamarca. El jutge del [Tribunal Suprem, Pablo Llarena](#), havia reactivat l'euroordre de detenció de Puigdemont i la resta dels polítics catalans exiliats el dia abans, Puigdemont, que es trobava a Finlàndia, intentava tornar viatjant en una furgoneta a Brussel·les, on tenia la seva residència, però va ser interceptat per la policia alemanya abans d'arribar a Bèlgica. El President de la Generalitat a l'exili va ser portat a la presó més propera, a [Neumünster](#), en règim de custòdia policial. L'endemà, va ser identificat per la justícia alemanya, que va mantenir-lo en règim de custòdia a Neumünster, a l'espera de decidir sobre la seva extradició a Espanya, com demanava el jutge Llarena en l'euroordre. L'últim cop que les autoritats alemanyes lliuraren un President de la Generalitat a Espanya fou el 1940, quan la Gestapo va detenir [Lluís Companys](#), que fou posteriorment executat pel règim franquista.

Carles Puigdemont, President de la Generalitat de Catalunya

Després de l'empresonament del President Puigdemont, l'[ANC](#) i [Òmnium Cultural](#) van convocar una mobilització de suport al President, que va acabar davant del consolat alemany, on es van llegir parlaments que demanaven la seva immediata posada en llibertat. Els [Comitès de Defensa de la República](#) van dur a terme diversos talls de carreteres i autopistes, a més d'altres accions de protesta. Davant de la delegació del [Govern del Regne d'Espanya](#) a Barcelona s'hi van convocar desenes de milers de manifestants, que van intentar superar el cordó policial dels [Mossos d'Esquadra](#), que impediien l'accés als voltants de la delegació del Govern. Els Mossos van dur a terme càrregues policials molt dures, com també ho van fer en una altra protesta dels CDR a Lleida, davant de la subdelegació el Govern d'Espanya. En total, es van comptabilitzar 55 ferits a arreu de Catalunya a llarg de la jornada. Els CDR van seguir convocant mobilitzacions i talls els dies posteriors, amb crides a una nova vaga general i donant suport a la mobilització permanent, en el que es va anomenar la Primavera Catalana.

Pintada dels CDR, en favor de la República Catalana

El dimarts 27 de març, els consellers a l'exili [Toni Comín](#), [Lluís Puig](#) i [Meritxell Serret](#) es van posar a disposició de les autoritats belgues voluntàriament. La justícia belga, però, no va decretar cap mesura preventiva, i els va deixar en llibertat. L'endemà, 28 de març, la consellera [Clara Ponsatí](#), que residia a Escòcia, també va entregar-se a les autoritats britàniques, i també va ser deixada en llibertat el mateix dia. Les [Nacions Unides](#) van emetre una resolució en la qual s'instava a Espanya a respectar els drets polítics de [Jordi Sánchez](#) en un hipotètic debat d'investidura. Diversos partits d'esquerra d'arreu de la Unió Europea van organitzar protestar i van manifestar el seu suport a l'alliberament dels presos polítics i van denunciar les accions repressives de l'Estat Espanyol. Aquell mateix dia, el [Parlament de Catalunya](#) va celebrar un ple que va aprovar dues resolucions: la primera demanava l'alliberament dels presos polítics i reivindicava la defensa dels seus drets polítics, la segona demanava que es respectessin les mesures cautelars dictades per l'ONU en relació a la presó preventiva de Jordi Sánchez.

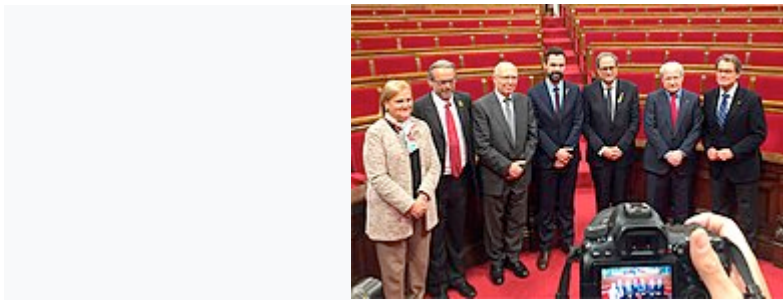
Alemanya deixa en llibertat el president Puigdemont (abril)

El 5 d'abril, l'Audiència de Slesvig-Holsteindeixa en llibertat sota fiança al [President de la Generalitat de Catalunya](#), [Carles Puigdemont](#), i descarta la seva extradició a Espanya pel delictes de rebel·lió, tal com reclamava el jutge del [Tribunal Superior](#), [Pablo Llarena](#). D'aquesta manera, la justícia alemanya tombava la petició de la justícia espanyola, que mantenia la petició d'extradició pels delictes de sedició i malversació. Mentrestant es resolva l'extradició sol·licitada per part de la justícia alemanya, Puigdemont trasllada la seva residència a Berlín i retorna a la seva activitat com a President de la Generalitat a l'exili.

El mateix mes d'abril la justícia espanyola contradiu la resolució de les [Nacions Unides](#) que reclamava respecte als drets del diputat [Jordi Sánchez](#) per sotmetre's a un debat d'investidura, i li denega aquest dret. Per part de certs sectors del Bloc Republicà, es reclama reobrir la investidura de Carles Puigdemont, mentre que d'altres reclamen passar a investir un candidat que no pugui ser bloquejat per part de l'Estat Espanyol. [Junts per Catalunya](#) i [ERC](#) tornen a seure's a la taula de negociació per intentar trobar el candidat definitiu, davant l'amenaça de la convocatòria automàtica d'eleccions que es produiria en poques setmanes si no s'investia un candidat.

Quim Torra, 131è president de la Generalitat de Catalunya (maig)

Després de diverses setmanes de dures negociacions entre [Junts per Catalunya](#) i [ERC](#), finalment, el 10 de maig es desencalla la investidura i es proposa un quart candidat, després dels intents frustrats de [Carles Puigdemont](#), [Jordi Sànchez](#) i [Jordi Turull](#), candidatures que van ser bloquejades per part del Regne d'Espanya. El candidat escollit, directament designat pel President legítim de la Generalitat, Carles Puigdemont, és [Joaquim Torra](#), diputat de JxCat. La [CUP](#), que comptava amb 4 diputats dels 70 que formaven el Bloc Republicà al Parlament, manté la seva abstenció, donat que interpretaven que el programa de govern de JxCat i ERC estava plantejat en clau autonòmica i no en clau republicana. El [President del Parlament de Catalunya](#), [Roger Torrent](#), després d'una ronda de contactes, proposa formalment a Quim Torra com a candidat a la investidura. En la primera sessió de la investidura, la candidatura de Quim Torra es rebutjada, ja que no assoleix la majoria absoluta necessària per ser investit en primera ronda. El [Tribunal Constitucional](#) va permetre als diputats Carles Puigdemont i [Toni Comín](#) delegar el seu vot, donat que no podien abandonar Alemanya i Brussel·les respectivament pels processos judicials oberts que havien de resoldre les ordres d'extradició. El [Govern del Regne d'Espanya](#) tampoc recorre la decisió del TC.

Joaquim Torra és investit 131è President de la Generalitat de Catalunya

Després de la primera sessió, la CUP es planteja passar de l'abstenció al no, que a la pràctica significava la dissolució del Parlament i la convocatòria automàtica d'eleccions. Finalment, l'Assemblea Nacional de la CUP decideix mantenir l'abstenció al candidat Quim Torra, per tal de fer efectiu l'aixecament del 155 i la recuperació de les institucions, tot i que anuncia que passa a l'oposició, i que no donarà suport a cap mesura que no sigui plantejada en termes de desplegament de la República i de reconeixement a la voluntat democràtica expressada en el [Referèndum de l'1 d'Octubre](#). Així doncs, Quim Torra és investit 131è [President de la Generalitat de Catalunya](#) el 14 de maig del 2018 en segona volta, amb 66 vots a favor (JxCat i ERC), 4 abstencions (CUP) i 65 vots en contra (Ciudadanos, PSC, CeC-Podem i PP).

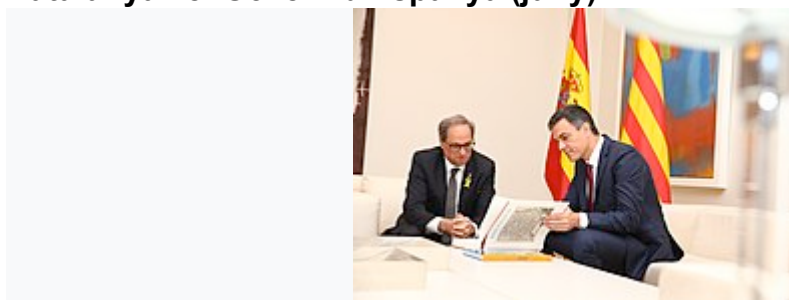
L'endemà a la seva investidura, el President de la Generalitat investit, Quim Torra, viatja a Berlín per reunir-se amb Carles Puigdemont. Es reafirma en que la seva presidència es provisional i en la legitimitat de Carles Puigdemont com a President, i marca com a línies principals de la seva acció de govern, treballar per la restitució del President Puigdemont i de la resta de consellers legítics del Govern de la Generalitat.

El 24 de maig la Policia Nacional va detindre a 28 persones en el marc de l'[Operació Estela](#), una investigació sobre les presumptes desviacions de fons públics a entitats catalanes, algunes vinculades al procés independentista.^[101]

La recuperació de la Generalitat i l'aixecament del 155 (maig)]

El 19 de maig, el President [Quim Torra](#) nomena el seu Govern, que inclou alguns dels consellers del Govern cessat per l'[article 155](#), com [Jordi Turull](#), [Josep Rull](#), [Lluís Puig](#) i [Toni Comín](#). El [Govern del Regne d'Espanya](#) no publica el nomenament al Diari Oficial de la Generalitat, bloquejant així la formació del Govern i l'aixecament del 155. Finalment, Quim Torra, reformula el seu Govern, deixant fora els Consellers cessats. Així doncs, l'aixecament del 155 es fa efectiu el 29 de maig, amb la publicació del nomenament del [nou Govern de la Generalitat](#), i es recupera l'autogovern de Catalunya i les institucions, intervingudes pel Govern d'Espanya des del mes d'octubre. El nou Govern estarà format per diputats de JxCat, ERC i independents, i tindrà el suport d'ambdós grups parlamentaris.

La caiguda del Govern de Rajoy i la restauració de les relacions entre Catalunya i el Govern d'Espanya (juny)

2018 Trobada entre Pedro Sánchez i Quim Torra

Pocs dies després, el 2 de juny, després d'una [moció de censura](#) presentada pel [PSOE](#), cau el Govern d'Espanya presidit per [Mariano Rajoy](#) (PP), amb el suport d'Unidos Podemos, el PNB, Bildu i els independentistes catalans, el PDeCAT i ERC, que amb el seu vot positiu fan [President del Govern d'Espanya](#) a [Pedro Sánchez](#) (PSOE). El PP, doncs, passa a l'oposició i el PSOE governa en minoria amb només 84 diputats.

El nou govern socialista de Pedro Sánchez torna a engegar les Comissions Bilaterals Catalunya-Espanya, restaurant així les relacions entre ambdós governs, que es fa efectiva amb una reunió el mes de juliol, entre el President de la Generalitat [Quim Torra](#) i Pedro Sánchez. Dies després els presos polítics són apropats a presons catalanes, un cop el jutge [Pablo Llarena](#) dona per tancada la instrucció.

Segona retirada de l'euroordre de detenció dels exiliats (juliol)]

Els Presidents Torra i Puigdemont a la Casa de la República Catalana, a Waterloo (Brussel·les)

El 19 de juliol, el jutge del [Tribunal Suprem, Pablo Llarena](#), retira per segona vegada l'euroordre de detenció contra els exiliats a Europa, després que la justícia alemanya desestimés la petició de la justícia espanyola per extradir el President de la Generalitat a l'exili, [Carles Puigdemont](#), per un delictes de rebel·lió. Així, el jutge descarta l'entrega de Puigdemont i la resta de processats pels delictes de sedició i malversació. La justícia belga també havia rebutjat l'extradició de Meritxell Serret, Lluís Puig i Toni Comín, i la justícia britànica també havia resolt negativament l'extradició de Clara Ponsatí. El jutge Llarena, a més, va mostrar el seu enuig i va acusar a les justícies europees de falta de col·laboració.

Dies després de la retirada de l'euroordre, el President Puigdemont torna a Waterloo (Bèlgica), per a continuar amb la formació del [Consell de la República](#), juntament amb la resta de consellers exiliats.

Font: Wiquipèdia: